№ 261. Czwartek, 2 (14) Grudnia 1871. № 261.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Za rok . . . 8 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 „
„ 3 miesiące . 2 „
„ 1 miesiąc. . — 67 k.
Za odnoszenie dopłaca się
5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa:
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . . 10 rsr.
„ 6 miesięcy . . 5 „
„ 3 miesiące . . 2 50 k.
„ 1 miesiąc . . — 84 „

Prenumerata przyjmuje się: **w Warszawie**, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich; — **w St. Petersburgu**, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej;—**w Moskwie**, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK ÓSMY.

Za **ogłoszenia** pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek. — Za ogłoszenia od 1-go wiersza do 12-stu, liczy się jak za całe dwanaście wierszy. — **Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH

Kalendarz prawosławny.

W piątek, 3 (15) grudnia, —św. Sofonii i Sawwy pr.
W sobotę, 4 (16) grudnia, — św. Warwary i Joanny pr.
W niedzielę, 5 (17) grudnia, — św. Sawwy oś. i Zacharja.

Słońce wsch. o godz. 8 min. 3; zach. o godz. 3 min. 45.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 1 (13) Grudnia 1871 r.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	762.3	— 16.6	87	poł.-wschodni.
1	759.7	— 8.0	83	południowy.
9	757.5	— 5.5	96	poł.-zachodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

W piątek, 3 (15) grudnia, — św. Ireneusza męcz.
W sobotę, 4 (16) grudnia, — św. Euzebjusza i Adelajdy.
W niedzielę, 5 (17) grudnia, — św. Łazarza bisk.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 2.

OD KANTORU REDAKCJI.

Kantor Redakcji Dzienników, dla ułatwienia prenumeraty, **załącza dla każdego z pp. prenumeratorów zamiejscowych, przy dzisiejszym numerze, list zwrotny.**

Pragnący zaprenumerować Dziennik, potrzebuje tylko wpisać w liście swe nazwisko i stację, przez którą pragnie otrzymywać Dziennik, oraz dołączyć należność, i zapieczętowawszy takową w list zwrotny, odesłać go franco do Kantoru Redakcji.

Kupony lub marki pocztowe nie przyjmują się, stosownie do istniejących przepisów kasowych.

DZIAŁ URZĘDOWY

* Najjaśniejsza Pani raczyła, 29 listopada (11 grudnia), o godzinie wpół do trzeciej po południu, pomyślnie przybyć do stolicy z Wielką Księżniczką Marją Aleksandrówną i Wielkimi Książętami Pawłem i Sergjuszem Aleksandrowiczami, pociągiem nadzwyczajnym Mikołajewskiej kolei żelaznej.

* Najjaśniejszy Pan w skutku najpoddanniejszego przedstawienia ministra spraw wewnętrznych, 12 listopada r. b., Najwyżej rozkazać raczył: umorzyć zaległość rekrucką z poboru 1871 r., która utworzyła się w zagrodach włościan rządowych, z powodu braku młodych ludzi wieku powołanego.

—

* Przez Najwyższy rozkaz do wydziału wojskowego z 28 listopada w St. Petersbwrgu, zatwierdzona została konfirmacja głównodowodzącego wojskami warszawskiego okręgu wojskowego, o zaliczonym do piechoty armji pułkowniku *Zabołockim*,—który za fałsz i inne przeciwne prawu postępki, popełnione podczas sprawowania obowiązków dowódcy zamostskiego bataljonu straży wewnętrznej, usuwa się od służby.

* *Warszawska Kasa Oszczędności* wraz z kantorem pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem św. Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 28 Listopada (10 Grudnia) roku b. włącznie, wydała książeczek nowych 40, na które, tudzież na dawniejsze w 321 wnioskach, złożono rub. sr. 4,342 kop. 65. Na żądanie 113 uczestników (prócz procentu rub. sr. 47 kop. 25 należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów) wypłaciła rub. srebr. 4,021 kop. 57 i umorzyła książeczek 41; przeto uczestników 21,948, posiada kapitał rs. 833,779 kop. —.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY

Wiadomości krajowe.

* Do *Gońca Urzędowego* telegrafują z Petrokowa, że pociąg towarowy, który szedł 27-go listopada wieczorem o godzinie 10-ej do Warszawy, na 4 wiorście z Petrokowa wyszedł z szyn. Dwóch ciężko i dwóch lekko ranionych. Sledztwo prowadzi się. Trzy dni były zamiecie śnieżne, w skutku czego pociągi opóźniały się.

—

* Czytamy w *Kur. Codz.*: Tegoroczna kampanja torfowa zapewne zakończyła się, ostatniem a nowem odkryciem pokładów torfowych w gubernji łomżyńskiej, powiecie makowskim, w dobrach Podoś, własności pp. Łysińskich, zkąd p. Glinojecki złożył następującą relację: „Będąc zawezwanym dla zrewidowania w dobrach Podoś łąk, w celu wyszukania torfów i ocenienia tak ich wartości, jak i przypuszczalnej onych ilości—znalazłem: 1) Na dwóch bagienkach pod Suchem, torfowisko doskonałego leśno-iglastego, dobrze już przetrawionego torfu, rozłożone na 5 morgach w głębokości 10 stóp—zatem jest go tam około 15,000 sążni kubicznych. 2) Na bagnie zwanem Wykopy, znajduje się łoże równie dobrego leśno-liściowego torfu, na przestrzeni 20 morgowej, w głębokości 6 stóp—więc jest tam około 40,000 sążni kubicznych. 3) Na parowie zwanym Pobronówka, znajduje się torf na 5 morgach rozłożony, przy 5 stopowej głębokości—jest tam około 8,000 sążni kubicznych. 4) Na łące zwanej Zamarszcz, rozciąga się łożysko niezbyt dojrzałego jeszcze torfu, lecz zdolnego do obsługi domowej i czynności przemysłowych nie wymagających wysokiej atmosfery, jakiemi są cegielnie, browary, gorzelnie, suszarnie i t. p., na morgach 60 w głębokości 7 stopowej—co uczyni około 136,000 sążni kubicznych. Razem w dobrach Podoś znajduje się około 200,000 sążni kubicznych torfu zdolnego na każdy użytek. Z powodu znajdujących się w blizkości dwóch cukrowni i lasów w okolicy zbyt przerzedzonych, właściciele tych pięknych torfów pp. Łysińscy zamierzają, po analizie i uczynionych próbach, stosownie do wymagalnych potrzeb, z przyszłą wiosną otworzyć eksploatację.

—

* Ceny zboża. Podług dostarczonych nam wiadomości urzędowych z dnia 27 listopada (9 grudnia), ceny zboża w gubernji kieleckiej od 1 (13) do 8 (20) listopada były następujące: za czetwert żyta płacono przecięciowo rsr. 8 kop. 39, owsa rs. 3 kop. 42½, za pud siana kop. 28, słomy kop. 21.

Z innych gubernij.

* Dnia 27 listopada (9 grudnia), na drugi dzień po uroczystości św. wielkiego męczennika i zwycięzcy Jerzego, Najjaśniejszy Pan raczył Najmiłościwiej mianować feldmarszałka pruskiej służby hrabiego Moltke, honorowym członkiem Mikołajewskiej akademji jeneralnego sztabu. Następnego dnia, nowemu honorowemu członkowi naszej akademji, feldmarszałkowi hrabiemu Moltke, były przedstawione przez ministra wojny wszystkie osoby zwierzchności akademji i sztabu jeneralnego, profesorowie i osoby będące w służbie przy zarządzie akademji. Hrabia Moltke, znając prace niektórych z profesorów naszej akademji jeneralnego sztabu, z szczególną względnością i uprzejmością odzywał się o ich pracach wojskowo-naukowych i ich wojskowo-naukowej działalności. (*Rus. Inw.*)

—

* Wychowanie publiczne. Ze sprawozdania uniwersytetu kazańskiego za bieżący rok akademicki, okazują się następujące szczegóły. W ogóle obecnych etatowych wykładających na wszystkich fakultetach, w d. 1 stycznia 1871 r. było 58. Wakują katedry filozofji, literatury rzymskiej, literatury greckiej, gramatyki porównawczej, historji literatury powszechnej, teorji i historji sztuk pięknych, zoologji, jeografji fizycznej, chemji agronomicznej, prawa kanonicznego, prawa międzynarodowego i chirurgji teoretycznej. W „głównej bibliotece,” na 1 stycznia 1871 r. było książek: ruskich 5,393, obcych 26,066; pism perjodycznych ruskich 224, obych 522; rękopismów: ruskich 124, obcych 678; planów, rycin, litografij i fotografij 2,977; ogólna liczba tomów wynosi 67,118, pism perjodycznych 11,300. W „bibljotece studenckiej” było książek: ruskich 1,412, obcych 1,376; pism perjodycznych: ruskich 62, obcych 51; rękopismów: ruskich 2, obcych 5; planów i t. p. 20. Studentów uniwersytetu 1 listopada 1870 r. było 545, wolnych słuchaczy 41. W maju 1871 r. studentów było 564. Z nich przeprowadzono na mocy egzaminów do następnych kursów 427, pozostało na tych samych kursach 37, uwolniono z uniwersytętu 23, skończyło kurs 77. W obecnym roku akademickim wstąpiło 171: na fakultet medyczny 72, prawny 64, filologiczny 17, fizyczno-matematyczny 15, naturalnych 3. Klasa akuszeryjna, założona w 1856 r. przy uniwersytecie, od dnia założenia wypuściła przeszło 200 uczonych akuszerek. Obecnie na obydwóch kursach było uczennic 100. Żaden z kończących kurs nie był nagrodzony złotym albo srebrnym medalem. Liczba rządowych i prywatnych stypendjów była: po 300 rub.—47; po 250 rub.—2; po 240 rub.—3; po 200 rub.—80; po 171 rub.—4; po 142 rub.—1 i jeszcze 5 stypendjów o które nie ubiegali się stypendyści, — razem 142 stypendjów na sumę przeszło 32,000 rub. W ciągu roku udzielone były 240 studentom wsparcia

Kwestje społeczne ruskie.

(PRZEGLĄD PERJODYCZNY).

Zdania ziemstwa o zreorganizowaniu podatku podusznego (*Wiestnik Europy* NN. 7 i 8; *Otiecz. Zapiski* N. 10).—Próba powołania żołnierzy urlopowanych, odbyta we wrześniu 1871 roku (*Ruski Inwalid* N. 257). — Handel wywozowy w r. 1870 (*Wieczer. Gaz.* N. 311 i 315; *Ruski Mir* N. 77). —Nasza flota handlowa (*Gołos* N. 324).—Zakłady kredytowe (*Gołos* N. 319; *S. Peterb. Wied.* N. 321).

Wspomnieliśmy w poprzednim naszym przeglądzie, że zdania ziemstw w przedmiocie zreorganizowania podatku podusznego, zażądane przez Rząd, zostały już obecnie sformułowane i złożone w Ministerstwie. Wielkie reformy dokonane w ciągu ostatnich lat dziesięciu, spowodowały znaczne wydatki. Przekształcenia w wydziale finansowym stały się również niezbędnemi, jak i w innych gałęziach organizmu państwowego. Wpływanie regularne, bez zaległości, dochodów państwa, zawisło od jednostajnego rozkładu podatków pomiędzy kontrybuentów. Zaprowadzona była przy Ministerstwie Finansów komisja, której polecono ułożyć projekt reformy podatku podusznego. Komisja „podatkowa” nie wdając się w roztrząsanie naszego systemu finansowego w ogólności, zastanawiała się nad kwestją, czy nie dałoby się rozłożyć na kontrybuentów dotychczasowych podatku podusznego skarbowego w lepszy sposób, czy nie możnaby obliczać tego podatku nie na dusze, lecz na zasadzie rzeczowej, z zastrzeżeniem, ażeby skarb osiągał z tego źródła nie mniej jak dotychczas i ażeby podatek ten rozłożony został zasadniej na kontrybuentów dotychczasowych, t. j. na osoby stanów opodatkowanych. Rozstrzygając tę kwestję, komisja projektowała, ażeby podatek właściwie poduszny zastąpiony został podatkiem podymnym, podatek zaś ziemski państwowy oparty był na ziemi, przyczem nazwała te dwa rodzaje podatków stałych —opłatą podymną (od domów) i podatkiem gruntowym. Komisja zastanawiała sie nad myślą połączenia obu tych podatków stałych w jeden podatek gruntowy, lecz nie wprowadziła tej myśli w wykonanie dla tego, że i tak już ziemia jest obecnie zbyt obciążona opłatami czynszowemi, skupowemi i ziemskiemi (gubernialnemi i powiatowemi), i zostałaby przeto opodatkowaną niestosunkowo do jej wartości i dochodów z niej. Podatek poduszny, który uiszczany jest i obecnie z zarobków ubocznych, komisja projektowała zamienić na podatek podymny. W ten sposób, zarówno przedmiot ulegający opodatkowaniu (ziemia i praca), jako też suma podatku i kontrybuenci (osoby stanów opodatkowanych), pozostaliby, podług projektu komisji, ciż sami co dotąd. Najważniejszem byłoby zmniejszenie poręczenia wzajemnego, które w rzeczy samej przestałoby być zabezpieczeniem niezbędnem opłaty podatków, jak skoro takowe zostałyby przeniesione z dusz na domy i ziemię. Wszelakoż proponowanem było, ażeby porcęzenie wzajemne nie zostało zniesione całkiem, albowiem komisja projektowała pobierać podatek podymny i gruntowy i nadal z gmin obliczonych na dusze. Projekt komisji zakomunikowany był zgromadzeniom ziemskim do roztrząśnięcia, z nadmienieniem, „że żadna z podstaw zasadniczych projektu nie została zadecydowana uprzednio przez Rząd.” Projekt nie krępował ziemstwa swemi normami i pozostawiał mu zupełną swobodę w roztrząsaniu kwestji. Szczególną gruntownością odznaczyły się prace ziemstw petersburgskiego i moskiewskiego. Myśl zasadnicza projektów nakreślonych przez ziemstwa pomienione, przyjęta została także przez ziemstwa innych gubernij. Ulga rzeczywista dla kontrybuentów, zdaniem ziemstw, może być osiągnięta jedynie zapomocą przekształcenia gruntownego naszego systemu finansowego, które powinno zależeć na pociągnięciu wszystkich bez wyjątku stanów do udziału w podatkach stałych. Zasady dla zaprowadzenia podatków stałych, w rzeczy samej jednostajnych, powinny być, zdaniem ziemstwa petersburgskiego, następujące. Zarząd gubernjalny petersburgski zastanawiał się przedewszystkiem nad kwestją, czy opłaty poduszne, będące podatkiem od pracy, nie dałyby się przenieść na ziemię? Suma ogólna wpływów skarbowych z majątków ziemskich gubernji petersburgskiej wynosi 915,589 rs. Do tej sumy dodać jeszcze należy 560,629 rs. pochodzących z podatku podusznego i z opłat ziemskich na rzecz państwa. Po rozłożeniu całej tej sumy na grunta gubernji, okazuje się, że ziemia byłaby opodatkowana w powiecie petersburgskim w wysokości $9\frac{1}{3}\%$ osiąganego z niej dochodu, w powiecie zaś gdowskim w wysokości $16\frac{1}{2}\%$, zamiast dotychczasowych $4\frac{1}{2}\%$ i 11%. Co się zaś tyczy gruntów włościańskich, obciążonych opłatami skupowemi, opodatkowanie takowych wynosiłoby w przecięciu 4 rs. 72 kop. z diesiatiny, czyli $12{,}58\%$ *ich wartości*. Naturalnie, że ten ostatni podatek jest niemożbny. Już w obecnym czasie, grunta włościańskie nie mogą stanowić dostatecznego przedmiotu opodatkowania dla zaspokojenia potrzeb ziemskich, dowodem czego jest 85% zaległości w opłatach ziemskich do 1-go stycznia 1871 roku w siedmiu powiatach. Ziemia przeto nie może dać pewności co do regularnego wnoszenia podatku podusznego. Kapitały i obroty hadlowe ulegają innym opłatom państwowym, mianowicie przemysłowym, gildyjnym i t. p. Pozostaje przeto jeden tylko przedmiot do opodatkowania—*praca osobista*. Podatek stały, obowiązujący wszystkich obywateli państwa w stosunku do ich środków, ma tę dobrą stroną, że nie może przekroczyć pewnego, trudnego do oznaczenia naprzód, lecz pomimo to realnego kresu. Taki właśnie podatek stały, wspólny dla wszystkich obywateli, projektowany jest przez zarząd gubernjalny petersburgski. Do opłacania takowego, zarząd proponował pociągnąć osoby wszystkich stanów płci męzkiej od 18 do 59 lat wieku. Za przedmiot opodatkowania przyjęto *zarobek*. Kontrybuenci dzielą się, pod względem rozkładu podatków, na *siedm kategorij*, które określone zostały w ogóle dość dowolnie. Brak należytego określenia „zarobku”, jako przedmiotu opodatkowania, spowodował chwiejnośc całego projektu zarządu. Oprócz tego projektu, złożony także został zgromadzeniu ziemskiemu projekt zarządu ziemskiego powiatu gdowskiego. — Zarząd gdowski wynurzył myśl, że zniesienie terazniejszych podatków podusznych możebne byłoby jedynie pod warunkiem pociągnięcia całej ludności państwa do podatku pobieranego w *stosunku* do dochodu kontrybuentów. Oznaczenie wysokości dochodów ma być dokonywane przez osobną komisję taksacyjną, wybieraną z łona każdego 1,000 kontrybuentów. Czynności tej komisji mogą być zaskarżane do zarządu powiatowego, którego decyzje mogą ulegać kasacji przez zgromadzenie powiatowe ziemskie. Lecz zasada podatku od dochodu ma na względzie sam tylko dochód czysty, z którego mają być potrącane wydatki na utrzymanie, zatem pewne *minimum* dochodów, po za obrębem którego podatek ten staje się już opłatą od niezbędnych środków do życia, t. j. podatkiem osobistym. W Anglji takie *minimum* wynosi 100 funt. ster. (650 rs.), robotnicy zaś wyłączeni są z takowego. Lecz takiego kresu nie znajdujemy w projekcie zarządu gdowskiego. Zaprowadzenie podatku od dochodu projektowane jest właściwie dla rozkładu dochodów stałych na wszystkie stany, celem ulżenia terazniejszym stanom opodatkowanym, nie zaś dla zupełnego zwolnienia ich od podatków. Podatek ten powinien być *powszechny*. Podatek od *kapitału* możebny jest w praktyce jedynie w kraju obfitującym w kapitały, jakim jest Anglja; u nas zaś podatek od dochodów, w najniższym jego stopniu, musi stać się koniecznie podatkiem osobistym, podatkiem od pracy. Co do obowiązku powszechnego płacenia podatku, zarząd gdowski zrobił jeden tylko wyjątek: „praca osobista kobiet ma ulegać opodatkowaniu, lecz nie prędzej, jak po dopuszczeniu ich przez prawo do pracy wszelkiego rodzaju.” Zgromadzenie ziemskie petersburgskie postanowiło jednomyślnie, że do płacenia podatków stałych powinny być pociągnięte wszystkie stany, że wartość i dochody nieruchomości gubernji petersburgskiej nie mogą sprostać obciążeniu ich podatkiem państwowym, i nareszcie większością przeszło ⅔ części głosów dało pierwszeństwo projektowi zarządu powiatowego gdowskiego, t. j. podatkowi od dochodu przed podatkiem od zarobków osobistych, który to ostatni projekt ułożony został przez zarząd gubernjalny petersburgski.

Myśl zastąpienia podatków podusznych, podatkiem powszechnym od dochodu, doznała powszechnego spółczucia ze strony innych ziemstw. Prace ziemstwa moskiewskiego objęły kwestję rozlegle i wszechstronnie, w znaczeniu prawdziwie państwowem. W Moskwie, tak samo jak w Petersburgu, zgromadzenie gubernjalne ziemskie powzięło decyzję na korzyść zaprowadzenia podatku od dochodu, wbrew propozycji osobnej komisji z łona ziemstwa, która wynurzyła zdanie, że przy terazniejszych warunkach ekonomicznych Rosji, oprócz podatków od nieruchomości i kapitałów, niezbędne jest zaprowadzenie trzeciego jeszcze podatku stałego, mianowicie *osobistego*, którego wysokość ma być zastosowana do środków kontrybuenta—to jest podatku klasycznego. Podług projektu przyjętego stanowczo przez ziemstwo moskiewskie, podatek poduszny ma być zastąpiony *czterema* podatkami: podatkiem od ziemi, podatkiem od budynków w powiatach, podatkiem od dochodu dla pierwszych dwóch klas i podatkie[illegible]

w ilości 9,495 rub.; od opłaty za cały rok uwolniono 121 studentów; zmnieszona została opłata o połowę 19 studentom. (*Gołos*).

—

* Drogi komunikacji. Do *Gońca Urzęd.* telegrafują z Woronezu pod 28-m listopada: Dziś otwarty został ruch po kolei żelaznej woroneżsko-rostowskiej.

* Do *Odesk. Wiestn.* donoszą, że w Odesie zrobiona była próba komunikacji telegraficznej z Japonją, o urządzeniu której niedawno było ogłoszone w gazetach. Jeden z mieszkańców Odesy posłał depeszę do Nangasaki, do swego syna, znajdującego się w służbie na ruskim parostatku wojennym „Witiaź." Depesza została wysłana we wtorek, 16 listopadą o godzinie 9½ z rana. Odpowiedź w Odesie była otrzymana we czwartek, 18 listopada, o godzinie 7 z rana. Na depeszy przyjętej w Nangasaki zaznaczony jest dzień przyjęcia 17 (29) listopada (środa) o godz. 9 min. 40 z rana. Depesza do Japonji idzie na Władywostok, a ztamtąd liną podwodną do Japonji; dwadzieścia wyrazów kosztuje 23 rub. (8 rub. do Władywostoku, a ztamtąd według ceny depesz zagranicznych 15 rub. do Nangasaki) z odpowiedzią zaś odwrotną 46 rub.

—

* Dobroczynność. Towarzystwo restauratorów petersburgskich, na pamiątkę dnia urodzin Wielkiego Księcia Jerzego Aleksandrowicza, zebrało pomiędzy sobą składkę 3,000 rub., pozostawiając użycie takowej uznaniu Wielkiej Księżnej Cesarzównej. W d. 8-m listopada deputacja pomienionego towarzystwa miała szczęście osobiście doręczyć Jej Cesarskiej Wysokości powyższą sumę. Przyjąwszy z wdzięcznością takową ofiarę, Wielka Księżna Cesarzówna raczyła rozkazać, aby za te pieniądze zakupione były rządowe papiery procentowe i z prowizji od nich utrzymywane jedno łóżko w domu położniczym maryjskim, będącym pod protekcją Jej Wysokości. Tym sposobem z powyższej ofiary będą mieć udzielaną co rok bezpłatną pomoc akuszeryjną około 25 położnic; aby zaś one wiedziały komu zawdzięczają to dobrodziejstwo, nad łóżkiem, jak to jest we zwyczaju w domu położniczym, będzie napis: „łóżko utrzymywane kosztem towarzystwa restauratorów stołecznych." — Powodem przeznaczenia przez Cesarzównę tej ofiary na korzyść domu położniczego maryjskiego, obok łaskawego opiekowania się nim, jak również wszystkiemi zakładami zostającemi pod protekcją Jej Cesarskiej Wysokości, była przedewszystkiem troskliwość o zabezpieczenie materjalnego bytu tego wzorowego pod każdym względem zakładu, co wszakże nastąpić może dopiero wtedy, gdy na utrzymanie każdego z osobna łóżka będzie stały 6% fundusz najmniej 3,000 rub., lub gdy przez dobroczynność zapewniony zostanie stały dochód roczny po 185 rub. na utrzymanie jednego łóżka.

—

* Stowarzyszenia zaliczkowe. *Gon. Urzęd.* podaje następujące wiadomości o stowarzyszeniach w powiecie czerepowskim gubernji nowogrodzkiej. Do września 1871 roku było otwartych 6 stowarzyszeń i miano na celu założenie siódmego, którego ustawa złożona została pod zatwierdzenie. Stowarzyszenia otwarte zostały z kapitałem zakładowym od 1,000 do 3,000 rub., udzielonym z funduszów ziemskich gubernjalnych na 12 lat, z 5% rocznie. Według obliczenia do 19-go września, liczba członków sześciu stowarzyszeń wynosi 1,322, obroty stowarzyszeń wynoszą 44,003 rub. 96 kop. dochodu, a 43,999 rub. 44½ k. rozchodu. Podług oświadczenia zarządu ziemskiego, operacje stowarzyszeń odbywają się regularnie, wypadki przetrzymania zwrotu pożyczek są bardzo rzadkie i dotąd nie było jeszcze żadnego wypadku, aby zaszła potrzeba sprzedaży majątku dłużnika. Zaufania miejscowej ludności do stowarzyszeń dowodzi to, że dotąd, w bardzo krótkim przeciągu czasu istnienia stowarzyszeń, takowe przyjęły wniosków i udzieliły pożyczek w sumie 12,594 rub. 50 kop. (oprócz kapitału zakładowego). Zgromadzenie ziemskie, wyrażając zupełne spółczucie w sprawie rozwinięcia pożyczek stowarzyszeń publicznych w powiecie, oświadczyło życzenie, aby takie zakłady rozpowszechniły się.

—

* Sprawa sądowa. — Dnia 20 listopada, moskiewski sąd wojenno-okręgowy wydał wyrok w rozgłośnej sprawie przeciwko więźniowi tymczasowego więzienia petersburgskiego, żołnierzowi Herasimowowi, który targnął się na życie swego zwierzchnika, pułkownika Michniewa. Napływ publiczności był tak wielki, że zabrakło miejsca. Na posiedzeniu sądu znajdował się dowodzący wojskami okręgu wojennego moskiewskiego jenerał - adjutant Gildenstubbe, także kilku jenerałów, wielu wojskowych, a nawet dam. Prezydował prezes sądu jenerał-major Mielnicki; oskarżycielem był prokurator wojskowy Niejełow, obrońcą przysięgły umocowany okręgu sądowego petersburgskiego Jazykow. Debata były nadzwyczaj ożywione. Sąd, na mocy zb. post. woj. XXII art. 107 i XXIV art. 840 i 967 postanowił: oskarżonego Herasimowa, uznanego przez sąd wojenny petersburgski winnym, że za poprzedniem porozumieniem się z inną osobą, zadał zwierzchnikowi swemu ranę w czasie pełnienia przez niego obowiązków służby, i pierwszy przystąpił do wykonania zamierzonej zbrodni, — po pozbawieniu wszelkich praw stanu, ukarać śmiercią przez rozstrzelanie.

—

* Handel i przemysł. Korespondent gazety *Ruskij Mir* podaje następujące wiadomości o obrocie ostatniego jarmarku niższonowogrodzkiego: Ogółem na jarmark niższonowogrodzki, w 1871 r., przywieziono towarów za sumę 157,519,000 rub., sprzedano za 132,426,800 rub. — W liczbie wszystkich towarów przywieziono i sprzedano: ruskich—przywieziono za 128,994,000 rub., sprzedano za 105,808,000; zagranicznych: europejskich przywieziono za 11,117,000 r., sprzedano za 9,847,800 rub.; azjatyckich przywieziono za 17,408,000 r., sprzedano za 16,771,000 rub. Takim sposobem, w porównaniu z przywozem roku zeszłego: przywieziono towarów ruskich więcej za 16,340,000 rub.; zagranicznych: europejskich mniej za 598,000 rub., azjatyckich mniej za 1,098,000 rub. Handel azjatycki w ostatnie lata zmienia dawny charakter. Teraz kupcy ruscy nie czekają już na przywóz towarów z środkowej Azji do Niższego Nowogrodu, lecz sami udają się w głąb Azji śr. Masa towarów środkowo-azjatyckich mija teraz Niższy Nowogród, i to jest przyczyna, dla czego przywóz tych towarów na ów jarmark coraz jest mniejszy, podczas gdy handel w Azji środkowej rozwija się. Podług państw, towarów azjatyckich dostarczono na jarmark niższonowogrodzki za sumy następujące: z Chin za 7,286,000 rub., z Buchary i Chiwy na 2,852,000 rub., z Persji za 3,728,000 rub. Z naszego Zakaukazu dostarczono w roku bieżącym za jarmark towarów za 3,542,000 rubli. Handel herbatą chińską szedł niepomyślnie. Przywieziono 29,000 pak i wszystkie sprzedano po cenach o 15 rub. drożej na pace, w porównaniu z rokiem zeszłym. Popyt przewyższył zaofiarowanie, i 4,000 pak zostało zamówionych na grudzień i styczeń. Mimo to kupcy chińscy nie uważają swych interesów za świetne, gdyż zjawia się dla nich nowy i nader niebezpieczny spółzawodnik, — jest to tak zwana herbata hongkongska, która idzie przez kanał Suezki na Odesę. Co do dobroci herbata ta mało ustępuje kiachtyńskiej. Herbata ta dostarczoną została z Odesy w ilości 25,000 pak, lecz opóźniła się na jarmark i nie przeszkodziła rozprzedaży herbat kiachtyńskiej i kantońskiej. Towary zakaukazkie wchodzą coraz bardziej w cenę. Marzanna sprzedawaną już była nie po 9 rub. za pud, jak w roku zeszłym, a po 9 rub. 50 kop. do 11 rub. 50 kop. Przytem z 235,000 pudów marzanny przywiezionej na jarmark, pozostało nie sprzedanej wszystkiego 11,000 pudów. Wyroby bawełniane fabryk ruskich napływały na jarmark w ogromnej ilości, daleko przewyższającej popyt. W porównaniu z rokiem zeszłym przywieziono takich wyrobów więcej za 2,301,000 rub. Potrzeba więc było oddawać towary w znacznej ilości na kredyt długoterminowy (do 18 miesięcy). Towary jedwabne i półjedwabne odchodziły dość powolnie. Towaru futrzanego zwieziono większą ilość, aniżeli w roku zeszłym. Ceny takowego trzymały się dobrze. Towar skórzany potrzebowany był w znacznej ilości; ceny nań, w porównaniu z zeszłorocznemi, podniosły się o 15 i nawet o 20 procent. Szczególniej zaś znaczny był popyt na żelazo. Handel takowym szedł żwawo; wszystkie partje żelaza sprzedane zostały za gotówkę. o 15 procent wyżej od cen zeszłorocznych. Taki popyt na żelazo w obecnym czasie, naturalnie, nader zasługuje na uwagę.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* *Moniteur Universel* powiada: Odezwa prezydenta rzeczypospolitej oceniając służbę obowiązkową w armji, robi pewne liczebne wywody, które wywołały uzasadnione reklamacje ze strony reorganizacyjnej komisji. Thiers powiedział w istocie: „We Francji przypada rocznie trzykroć sto tysięcy młodych ludzi, takich, którzy dochodząc do 21 lat wieku, obowiązani są służyć w wojsku. Gdyby więc corocznie brano te 300,000 do wojska, tobyśmy otrzymali, licząc trzyletni termin służby, trzy kontyngensy razem około 900,000 ludzi". Takie wyrachowanie prezydenta rzeczypospolitej jest błędne i zaraz starano mu się to wytknąć; jeśli bowiem rzeczywiście corocznie we Francji 300,000 młodych ludzi kończy lat 21, to bynajmniej nie idzie za tem, aby wszyscy zdolni byli do noszenia broni. W roku 1868 naprzykład liczba młodych ludzi wynosiła 292,750, z których 185,000 stawało przed komisją rewizyjną, z tych zaś wyłączono 56,915 nie trzymających miary lub niezdatnych, a 44,405 nie stawiło się wcale, lub też z rozmaitych przyczyn, wolne było od poboru; tak więc z tej liczby tylko 83,583 okazało się zdolnych do wojska i tych wzięto. Z tego więc wypada, że wyłączywszy tych którzy wolni są od wojska, to jest kulawych, garbatych, synów wdów, utrzymujących rodziny i t. d., roczny kontyngens we Francji wynosić będzie 150,000 do 160,000 ludzi. Cyfra ta oparta jest na dowodach dostarczonych komisji przez ministerstwo wojny. Służba zatem obowiązkowa, przypuszczając trzyletni termin w armji czynnej, do Francji, nie da jak błędnie utrzymywał Thiers, dziewięćkroć lecz czterykroć pięćdziesiąt tysięcy wojska. Thiers słusznie twierdzi, że nie można poświęcać jakości dla liczby i żąda, aby pobyt w armji trwał jak najdłużej dla zupełnego wyrobienia żołnierza; komisja ze swej strony, również sprawiedliwie żąda uznania przez prawo obowiązkowej służby osobistej. Zdaje się że porozumienie nastąpi na podstawie projektu p. Chasseloup-Laubat, według którego art. 37 tego prawa brzmi w sposób następujący: Czas służby jest stale oznaczony: w armji czynnej pięć lat, w rezerwie cztery lata, a w wojsku terytorjalnem sześć lat.

* W *Journal des Débats* czytamy: Na ostatniem posiedzeniu, znaczna liczba rad jeneralnych zajmowała się kwestją pracy dzieci w zakładach rękodzielniczych. Dowiadujemy się, że minister handlu i rolnictwa, który już oddawna ma zwróconą uwagę na tę ważną kwestję, przygotowuje projekt do prawa urządzającego pracę dzieci w tychże zakładach. Projekt ten w zgromadzeniu narodowem wkrótce przedstawiony będzie. Wiktor Lefranc ma również w biurze izby złożyć wkrótce projekt założenia szkoły rolniczej w Montpellier. Komisja przeznaczona do wyprowadzenia śledztwa z działań rządu obrony narodowej, odbyła wczoraj bardzo długie posiedzenie. Chaper, deputowany z departamentu Izery, który jest jednym ze sprawozdawców tej komisji, odczytał na posiedzeniu dosyć znaczną liczbę protokółów (wywodów-słownych), zredagowanych z rozporządzenia rządu 4 września.

—

* W korespondencji z Wiednia z dnia 10-go grudnia do *Neue Pr. Ztg.* czytamy: Jutro rozpoczynają się a mianowicie w wyższej Austrji nowe wybory do sejmów rozwiązanych. Nie można jeszcze przepowiedzieć rezultatu takowych. Ciągłe wybory (w Morawji np. w ciągu 2-ch lat musiano obierać trzy razy), uczyniły stopniowo ludność obojętną, to też potrzeba będzie użyć wszędzie nadzwyczajnych środków pobudzających, ażeby przyprowadzić mieszkańców do urny wyborczej. Korona, w charakterze właściciela wielkich dóbr ziemskich, jak powiadają, na ten raz nie przystąpi do wyborów, gdyż, jak łatwo zrozumieć nie może ona dać swego głosu przeciwko ustanowionemu przez siebie rządowi a z drugiej znowu strony nie może głosować za najbardziej stanowczymi przeciwnikami kierunku, którego reprezentantów zaledwie przed kilku miesiącami skutkiem własnego jej wpływu wysłano do sejmów. W miejsce feldmarszałka-porucznika bar. v. Packany zamianowanego dowódzcą dywizji w Presburgu, feldmarszałek-porucznik, książę Wilhelm Wirtembergski obejmie dowództwo dywizji 5-ej w Ołomuńcu.

—

* O powstaniu w Meksyku piszą pod dniem 11-m listopada: W całym kraju powstaje znaczny ruch rewolucyjny, a do nowego roku spodziewają się zmiany rządu. Kraj ten jeszcze nigdy nie znajdował się w tak anormalnem położeniu. Oprócz stanu Taxaca, gdzie, jak wiadomo Porfiro-Diaz znajduje się na czele znacznej armji, i stany Aguascalientes, Durango, Zacatecas i Cuahulla oświadczyły się na korzyść powstania. W innych stanach ogłoszono także pronuncjamenta, a w kilku gubernatorowie ustąpili ze swych stanowisk. Zresztą, w armji panuje wielkie niezadowolnienie, a niektórzy jenerałowie i pułkownicy przyłączyli się do powstania. Skarb zbankrutował, a lud zaczyna popierać powstańców. Dzienniki, które dotychczas zapewniały, że Juarez zdoła utrzymać się, obecnie przyznają, że przewrót jest nieuniknionym. Szczególniej zięciowie Juareza oskarżani są gwałtownie; jeden z nich, Delfin Sanchez, został aresztowany; wszelako prezydent usiłował bronić go przeciwko prawu. Jenerał Quiroga, znany stronnik cesarza Maksymiljana, przyłączył się również do powstańców i objął dowództwo nad niższym Rio Grande.

Telegramy z gazet zagranicznych

* *Paryż, 12 grudnia.* Komisja prawa wyborczego postanowiła: Wybieralność zależy od 25-go roku życia i jednorocznego zamieszkania w miejscu. Osobom wojskowym nie służy prawo wyborcze. Oddanie głosów dla obowiązkowych wyborów dopełniających, wyznaczonem zostało na 7-y stycznia roku przyszłego.

* *Wersal, 11 grudnia.* Na dzisiejszem posiedzeniu zgromadzenia narodowego, po pierwszym odczycie przyjęto projekt do prawa, zabraniającego członkom zgromadzenia narodowego przyjmowanie urzędów publicznych, do których przywiązanem jest wynagrodzenie. Uchwalono nagłość wniosku co do rewizji prawa w przedmiocie środków przeciwko wykroczeniom prasy.

* *Berlin, 12 grudnia.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, przyjęto jednomyślnie z nieznaczną zmianą, § 5-y projektu do prawa w przedmiocie zniesiesienia skarbu państwa pruskiego. Zaś projekt do prawa, dotyczącego uwolnienia od podatku klasycznego, oraz zniesienia podatku od mlewa i od rzezi bydła, przekazanym został komisji z 21 członków. Po ukończonych ogólnych rozprawach nad budżetem na 1872 rok, przystąpiono do roztrząsania szczegółowego.

* *Sztutgard, 11 grudnia.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, minister sprawiedliwości v. Mittnacht potwierdził, iż komisja rady związkowej odrzuciła większością 6 głosów przeciwko 4, wniosek Laskera w przedmiocie rozszerzenia prawodawstwa cesarstwa niemieckiego na całe prawo cywilne. Zdania w tym względzie większości, jak również mniejszości zostaną wydrukowane a dopiero potem rząd wirtembergski poweźmie decyzję co do głosowania nad takowemi w *plenum* rady związkowej. Minister oświadcza, że on sam nie jest bezwarunkowo przeciwnym rozszerzeniu kompetencji prawodawstwa cesarstwa. Dla osiągnięcia tego celu, istnieją dwie drogi, a mianowicie: zmiana ustawy krajowej i zgodnie z konstytucją rozszerzenie kompetencji w punktach pojedynczych.

* *Wiedeń, 11 grudnia.* Z rozporządzenia cesarza przywdzianą będzie żałoba u dworu przez 8 dni, począwszy od 12-go grudnia, po ś. p. Jej Cesarskiej Wysokości Księżnie Teresie Oldenburgskiej.

* *Praga, 11 grudnia.* Jutro odbędzie się wyprowadzenie zwłok Jej Cesarskiej Wysokości Księżny Teresy Oldenburgskiej. Podług dotychczasowego postanowienia, zwłoki odprowadzone być mają do dworca kolei żelaznej bez żadnej wystawności. Dla odprowadzenia zwłok przybyli tu arcyksiążę Rainer, arcyksiężniczka Marja, książę Wejmarski, oraz książę Nasauski wraz z całym swym dworem.

* *Praga, 11 grudnia.* Podług doniesienia *Prager Abendblatt*, sejmy pojedyńcze, które zebrać się mają w ciągu przyszłych dwóch tygodni, będą miały bardzo krótki czas dla sych obrad i na dwa dni przed Bożem

---

stym dla pozostałych klas. Inne ziemstwa oświadczyły się w tymże duchu, niezgadzając się pomiędzy sobą jedynie pod względem szczegółów. Tak np. ziemstwo samarskie, nie proponując podatku osobistego i podatku od budynków po za obrębem miast, przemawia za zastąpieniem podatku podusznego, podatkiem od główwnych źródeł dochodów, w stosunku do ich wysokości, a mianowicie: od ziemi, od nieruchomości w miastach, tudzież od handlu, fabryk i zakładów przemysłowych. Do sumy podatków podusznych, mających uledz nowemu rozłożeniu, ziemstwo samarskie włączyło 14 miljonów rub. dochodu państwowego z nieruchomości miejskich, oraz z handlu i przemysłu. Podług obliczenia ziemstwa, 9 procent podatku od dochodu *czystego* z tych rubryk, pokryją całą sumę żądaną. W razie włączenia do tego podatku od dochodu, podatku osobistego klasycznego od pracy, proponowanego przez ziemstwo moskiewskie, procent pomieniony obniży się jeszcze bardziej.

Reorganizacja naszego systemu finansowego i obowiązku służby wojskowej, zajmą jedno z pierwszych miejsc w szeregu reform panowania terazniejszego. Pod względem społecznym, wpływ tych reorganizacij spodziewanych powinien by być większy jeszcze, aniżeli doniosłość usamowolnienia włościan, które było warunkiem niezbędnym i punktem wyjścia dla wszystkich następnych reform. Powołanie wszystkich obywateli do udziału w podatkach i do obowiązku bronienia ojczyzny, doda do tego silnego uczucia jedności narodowej, które stanowiło zawsze potęgę wielkiego narodu ruskiego, jednostajność stosunku prawnego do państwa, świadome siebie równouprawnienie cywilne. Jak widzimy, obie te reformy wymagały rozległych prac przygotowawczych. Opracowanie stanowcze kwestji podatkowej zależy od zbadania wszechstronnego materjałów dostarczonych przez ziemstwo. (Przytaczamy przy tej sposobności zdanie jednego z pracowników, znanego dobrze w kraju Nadwiślańskim, p. Koszelewa, że przy roztrząsaniu projektów ziemstwa, wielce pożytecznym byłby udział osobisty w pracach komisji deputowanych ze strony ziemstwa, którzy mogliby objaśniać natrafiające się wątpliwości. — *Biesieda* Nr. IX.)

Ministerstwo wojny, oprócz prac około projektu do ... ma jeszcze wykonać szereg prób, dla przekonania się, o ile dogodnem jest, przy ogromnych u nas obszarach, zwoływanie urlopowanych do szeregów kadrowych, jeżeli zajdzie tego niezbędność. Podobna próba częściowego powołania żołnierzy urlopowanych wykonana została we wrześniu r. b., w celu przekonania się o przymiotach nowo zaprowadzonego *trybu powoływania do służby żołnierzy urlopowanych*, oraz dla oznaczenia mniej więcej *procentu niezdatnych* z pomiędzy urlopowanych i przeciągu czasu niezbędnego zarówno *dla zgromadzenia się* urlopowanych w ich miastach powiatowych, jak i dla *wykształcenia* ich we froncie. Postanowiono zwołać urlopowanych na próbę tylko w dwóch powiatach i na następujących zasadach: 1) Powołać wszystkich żołnierzy urlopowanych, mieszkających w powiecie stale lub czasowo, i poddać ich rewizji lekarskiej. 2) Po rewizji, odesłać do domów tych, którzy okażą się *niezdatnymi* do służby frontowej, oraz *nieszeregowych*, tych zaś z pomiędzy *szeregowych*, którzy okażą się zdrowymi, odkomenderować, stosownie do rodzaju broni, do właściwych oddziałów wojsk na naukę *na dwa tygodnie*. 3) Po nauce dwutygodniowej, odkomenderowanych odesłać należy, po przeglądzie, do domów. Czas i miejsce gromadzenia się nie były wskazane, lecz wszystkie władze miejscowe, zarówno wojskowe jak i administracyjne, były zawiadomione, ażeby miały się w gotowości. Dnia 20 września, o godzinie 8-ej z rana, posłano do Charkowa i Kijowa telegramy z zawiadomieniem, że próba powołania częściowego ma rozpocząć się niezwłocznie w powiatach kijowskim i charkowskim i że nauka urlopowanych, ulegających posłaniu do wojska, ma odbywać się dla żołnierzy powiatu kijowskiego w 48-m pułku odeskim piechoty i w 2-ej baterji 12-ej brygady artylerji, dla żołnierzy zaś powiatu charkowskiego, w mieście Czugujewie, w 34-m pułku piechoty, w 9-m pułku kijowskim huzarów i w 3-ej baterji 31-ej brygady artylerji. Rezultaty próby były ze wszech miar zadowalniające. W powiecie kijowskim, wszelkie wiadomości o urlopowanych, niezbędne dla powołania ich, rozesłane zostały policjom miejskim i powiatowym w 12 godzin po otrzymaniu telegramów, w punkcie zaś zbornym charkowskim, w 4 godziny: w pierwszym—co do 4,090 ludzi, w drugim — co do 1,574 ludzi. Pierwsze partje urlopowanych zaczęły przychodzić następnego dnia z rana po ogłoszeniu rozkazu, 21 września. 75% ogólnej liczby urlopowanych przybyło do punktu zbornego kijowskiego do 24 września, do punktu zaś zbornego charkowskiego w ciągu 21 i 22 września. Przybyło i uległo rewizji lekarskiej w punkcie zbornym kijowskim 4,223, w charkowskim zaś 1,522. Liczba tych, którzy nie stawili się, wynosi z ogólnej ilości mających przybyć: w powiecie kijowskim 10,6%, w charkowskim 5,8%. Liczba niezdatnych wynosi z ogólnej ilości tych, którzy ulegli rewizji: w powiecie kijowskim 12,6%, w charkowskim 20,9%. Większość niezdatnych była pomiędzy żołnierzami, którzy wysłużą z dniem 1-m stycznia 1872 roku po 16 i 17 lat, to jest pomiędzy tymi tylko, którzy weszli do wojska z poborów nadzwyczajnych w latach 1854 i 1855, gdy z powodu pobrania znacznej liczby rekrutów, byli oni starsi wiekiem i słabsi pod względem fizycznym. Trudniących się rolnictwem było, w stosunku do ogólnej liczby stawających urlopowanych: w pow. kijowskim 33%, w charkowskim 25%. Procent ten powinien zwiększyć się z następstwem czasu dla tego powodu, że krótsze termina służby nie będą odzwyczajać żołnierzy od zatrudnień, jakim oddawali się przed wejściem do wojska, jak również dla tego, że włościanin idący do wojska zachowuje nabyte przez niego prawa do gruntów. Musztra szła ze wszech miar pomyślnie. Urlopowani obeznali się należycie z nową bronią. Strzały artylerji były wyższe nad doskonałe. Nie można życzyć lepszego skompletowania pułku jazdy w czasie wojennym. Pułk odeski, skompletowany na stopę składu zwiększonego pokojowego, wykonywał wszystkie ewolucje szykownie i bez błędów, jak w zwykłym składzie pokojowym. Warunki niekorzystne powtórnego uczenia urlopowanych były następujące: w liczbie urlopowanych było wielu żołnierzy dawnych terminów, którzy uczyli się służby frontowej wśród innych warunków; w Czugujewie nie było koszar ani ujeżdżalni i czas był dżdżysty. Oprócz tego, powołanie pomienione wykazało te dane, na zasadzie których można będzie przedsiębrać środki, zarówno *dla przyśpieszenia gromadzenia się*, jak i dla wydoskonalenia całego mechanizmu. W tym celu, powoływania częściowe urlopowanych w powiatach, odbywać się będą corocznie, w znaczniejszej liczbie powiatów, przyczem te powoływania częściowe mają być dokonywane *bez wszelkiego zawiadamiania*, zapomocą jedynie telegramów, które będą rozsyłane w sam dzień naznaczony dla rozpoczęcia powołania.

Od działalności Ministerstwa wojny, dążącej niezmordowanie i konsekwentnie do rozwoju naszych sił bojowych na równi z poziomem terazniejszych wymagań i położenia Rosji, przechodzimy do tych kwestij ekonomicznych, które zaprzątały w zeszłym tygodniu społeczeństwo ruskie. Widzimy i w tej także sferze poparcie gorliwe dla interesów ojczystych, powodowane ideą niezbędności rozwoju naszych sił ekonomicznych do tego stopnia, na jakim staniemy się niezależnymi od naszych sąsiadów i również silnymi jak oni. Zdawałoby się, że bardzo daleki zachodzi związek pomiędzy reformą wojskową a interesami ekonomicznemi,—lecz obie te sprawy biorą początek w ogólnem życiu narodowem i w jego dążności do zajęcia stanowiska trwałego wśród innych ludów europejskich, które może być osiągnięte przy pomocy zarówno siły bojowej, jak i potęgi oświaty i pracy. Dopóki będą trwać żywe siły, dopóty walczyć będą one wiecznie o przewagę; lecz dawniej zwycięzca dochodził do tej przewagi zapomocą oręża, obecnie zaś niemożebna jest wojna nieustanna i walka sił wychodzi na jaw w współzawodnictwie na polu umysłowo-ekonomicznem. Każdy przeto fakt z dziedziny stosunków ekonomicznych międzynarodowych ma doniosłość dziejową, wykazującą stanowisko narodu wśród innych ludów. „Obraz handlu zewnętrznego," o którym mówiliśmy niejednokrotnie, jest podawnemu przedmiotem wiodącym gazety petersburgskie i moskiewskie do rozmyślań. Liczby objęte książką pomienioną, rzucają światło na stan jednej z głównych gałęzi naszego gospodarstwa krajowego, *na hodowlę bydła*. Ze wszystkich krajów Europy, Rosja posiada najliczniejsze i najróżnorodniejsze stada owiec. Liczba owiec w Rosji wynosi 44,171,000, w tej liczbie 11,655,000 merynosów. Dla tego już jednego powodu, wywóz wełny powinienby zajmować jedno z miejsc najważniejszych w naszym handlu wywozowym. W samej zaś rzeczy, wywóz wełny zmniejszył się w 1870 roku, w porównaniu z rokiem 1861, — pod względem wagi o 13¼%, pod względem zaś wartości o 53%. Lecz przywóz wełny prostej i przędzonej zwiększył się w tymże czasie o 225% co do wagi i o 181% co do wartości. Wywóz przędzy wełnianej zmniejszył się pod względem wagi o 64% i pod względem wartości o 27%. Być atoli może, iż liczby te wykazują spotęgowanie działalności naszego przemysłu wełnianego?. Na to pytanie, dane celne odpowiadają w

Narodzeniem zostaną zamknięte. — Rada państwa stanowczo zbierze się 27-go grudnia, a po tymczasowem uchwaleniu podatków, nastąpi dłuższe odroczenie aż po za nowy rok.

* *Peszt, 11 grudnia.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej, Helfy przedstawia wniosek, aby izba wezwała rząd do wniesienia projektu do prawa w przedmiocie utworzenia w Peszcie-Budzie akademji wschodniej.

* *Peszt, 11 grudnia.* Ponieważ obrady nad planem akcji rządu względem sejmu chorwackiego już zostały ukończone, przeto ban Bedekowicz wyjechał ztąd.

* *Peszt, 12 grudnia.* W tutejszych duchownych sferach katolickich szerzoną jest pogłoska, że książę prymas wyklął ks. Piotra Hatala, redaktora organu starych katolików, *Szabad Egyhaz* i profesora teologji przy uniwersytecie peszteńskim. Wyklęcie pociągnie za sobą prawdopodobnie usunięcie profesora z jego stanowiska.

* *Rzym, 11 grudnia.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, przyjęto całkowicie projekt do prawa w przedmiocie dochodów i wydatków na 1871 r., a potem przystąpiono do dalszych rozpraw nad budżetem ministerstwa spraw zagranicznych na 1872 r. Sinco pochwala postawę rządu włoskiego w kwestji kopalń Laurion. Minister sptaw zagranicznych Visconti-Venosta, daje pogląd historyczny na rzeczoną kwestję wykazując, iż jest bezzasadnem, jakoby Grecji grożono wojną. W skutku odmowy Grecji co do przyjęcia sądu polubownego w tej kwestji, Francja i Włochy powinny zbadać wynikające ztąd nowe położenie. Rząd postępować będzie drogą umiarkowania i pojednania, lecz zabezpieczy interesa Włoch silną dłonią.—Na uwagę Millano, minister oświadcza, iż p. Nigra w sposób zręczny i godny pochwały reprezentował we Francji prawdziwe interesa Włoch. Potem przyjęto wszystkie pozycje budżetu ministerstwa spraw zagranicznych, Następnie podjęto rozprawy nad budżetem ministerstwa sprawiedliwości. Obraz położenia finansowego przedstawionym zostanie jutro przez ministra finansów. — Poselstwo austrjackie zainstalowało się już ostatecznie w Rzymie.

* *Rzym, 12 grudnia.* Na wczorajszem zgromadzeniu kilku senatorów i deputowanych, rozbierano kwestję budowy drogi żelaznej przez górę Splügen. Dzienniki stwierdzają, że wykonanie tego projektu z każdym dniem staje się bardziej prawdopodobnem. Zapewniają, że dziś przedstawione zostaną izbie projekta do praw w przedmiocie obrony narodowej i reorganizacji marynarki.

* *Bern, 11 grudnia.* Rada narodowa postanowiła dodać nowy artykuł do ustawy związkowej, według którego prawo do zawierania małżeństw, zależnem jest od prawodawstwa związkowego i zostaje pod opieką związku. Małżeństwa zawarte za granicą podług odpowiednich praw, uznają się za prawomocne, a żona nabywa prawo indygenatu męża.

* *Kopenhaga, 11 grudnia.* Okręt z latarnią morską w Kategacie zmuszonym był dziś opuścić stację. W skutku zawiei śnieżnych, komunikacja na drogach żelaznych w Jutlandji jest nieregularna.

* *Londyn, 12 grudnia.* Lord, sędzia naczelny udał się do Genewy, celem wzięcia udziału w rozprawach preliminarnych sądu polubownego, który zebrał się dla załatwienia kwestji „Alabamy." Celem tych rozpraw będzie wymiana pełnomocnictw i innych potrzebnych w tym względzie dokumentów.

* *Londyn, 12 grudnia.* Najnowszy buletyn z Sandringhamu o godzinie 8-ej z rana donosi: Książę Walji przepędził noc bardzo niespokojną i miał silną gorączkę. Nie nastąpiło żadne polepszenie.

* *Londyn, 12 grudnia.* Na odbytym wczoraj wieczorem meetingu przez wierzycieli państwa austrjackiego, przyjęto zaproponowaną ze strony rządu węgierskiego ugodę i postanowiono w skutku tego przyjmować pożyczki węgierskie na giełdzie londyńskiej i notować takowe urzędownie.

Wiadomości Miejscowe.

* *Kur. War.* pisze: Po wczorajszym koncercie towarzystwa muzycznego w salach redutowych, zaraz od rana dziś, rozpoczęte miały być roboty około urządzenia tamże bazaru na dochód ubogich. Urządzeniem kierować będzie budowniczy p. Dietrich, kupcy tutejsi już rozebrali pomiędzy siebie miejsca w sali. W przedpokoju sal, od strony teatru wielkiego, mają się podobno pomieścić wyroby fabryki p. Ostrowskiego, a środek sali zajmą wyroby p. Mintra, ze składu p. Knola. W około uszykuje się reszta wyrobów i towarów. Roboty muszą być prowadzone dniem i nocą, by je ukończyć przed poniedziałkiem, w tym dniu bowiem przedmioty trzeba będzie już znosić i ustawiać. Otwarcie bazaru nastąpi we wtorek w południe. O ile wiadomo, zapowiada on się świetnie, tak pod względem obfitości jak i doboru towarów. Nie od rzeczy jednak będzie tu nadmienić, że ceny nakładane na przedmioty, mające być w Bazarze sprzedawane, w niczem nie będą się różnić od zwykłych sklepowych. A ci którzy pragną zaopatrzeć się w gwiazdkowe upominki, chętnie pójdą tam, gdzie znajdą pod ręką tak obfity dobór wszelkiego rodzaju najświeższych towarów.

—

* Większe wygrane w 5-ej klasie 117 Loterji Klasycznej, przypadły w dniu wczorajszym z liczby odciągniętych 700 Numerów, jak następuje: Nr. 922 wygrał rs. 10,000, Nr. 21788 rs. 5,000, Nr. 14933 i 15115 po rs. 500, zaś Nr. 11459, 13027, 15402 i 19573 wygrały po rs. 200.

Dalsze ciągnienie, odbędzie się dziś, począwszy od godziny 10-tej z rana.

—

* *Warszawska Gazeta Policyjna* zamieszcza następujący wypadek miejski:

— W dniu onegdajszym, w cyrkule Wolskim, w domu pod Nr. 29 przy ulicy Krochmalnej, Andrzej Ebinger, robotnik z browaru Haberbuscha, zaprzęgając konia, uderzony przez tegoż w nogę prawą, uległ złamaniu. Ebinger odesłany został na kurację do szpitala Ewangelickiego.

*** Poczta petersburgska otrzymaną została wczoraj w Warszawie o godz. 11 wieczorem.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

* **Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej,** podaje niniejszem do wiadomości publicznej, iż z powodu niedostatecznej liczby pasażerów na pociągi pośpieszne zgłaszających się, bieg takowych z dniem 11 (23) grudnia r. b. ustaje. Natomiast poczynając od dnia 12 (24) b. m. po drodze żelaznej Warszawsko-Terespolskiej kursować będą pociągi osobowe według następującego rozkładu:

Pociąg osobowy z wagonami I, II i III klasy idący z prędkością 40 wiorst na godzinę wychodzi z Pragi o godzinie 9 minucie 42,—z Miłosny o godz. 10 m. 11,—z Dębego Wielkiego o godz. 10 m. 24,—z Mińska o godz. 10 m. 47,—z Cegłowa o godz. 11 m. 8,—z Mrozów o godz. 11 m. 19,—z Kotunia o godz. 11 m. 49,—z Siedlec o godz. 12 m. 20, — z Łukowa o godz. 1 m. 19,—z Szaniaw o godz. 1 m. 35,—z Międzyrzeca o godz. 2 m. 7,—z Białej o godz. 2 m. 47,—z Chotyłowa o godz. 3 m. 13,—z Terespola o godz. 3 m. 45,—przychodzi do Brześcia o godz. 3 m. 57 po południu.

W stronę przeciwną:

Wychodzi z Brześcia o godzinie 12 minucie 17 po południu,—Z Terespola o godz. 12 m. 34,—z Chotyłowa o godz. 1 m. 4,—z Białej o godz. 1 m. 32,—z Międzyrzeca o godz. 2 m. 15,—z Szaniaw o godz. 2 m. 40,—z Łukowa o godz. 3 m. 15,—z Siedlec o godz. 4 m. 4,—z Kotunia o godz. 4 m. 28,—z Mrozów o godz. 5,—z Cegłowa o godz. 5 m. 7,—z Mińska o godz. 5 m. 35, —z Dębego Wielkiego o godz. 5 m. 51,—z Miłosny o godz. 6 m. 6,—przychodzi do Pragi o godzinie 6 minucie 32 wieczorem.

Powyższy bieg pociągów zastosowany jest do rozkładu jazdy na drodze żelaznej Moskiewsko-Brzeskiej.

Czas przyjścia i odejścia pociągów oznaczonym został według południka warszawskiego.

Warszawa.
dnia 2 (14) Grudnia

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we czwartek, opera w 4 aktach, **Halka**.— Początek o godzinie 7 i pół.—*Jutro*, w piątek, pierwsze przedstawienie artystów opery włoskiej, opera **I Lombardi (Lombardowie),** abonament N. 1 lit. A.—*Wczoraj*, we środę, dawano operę **Verbum nobile**, balet **Modniarki** czyli **Karnawał paryzki**, było osób 226.

TEATR ROZMAITOSCI. — *Dziś*, we czwartek, komedja w 5 aktach, **Poczwarka**.—Początek o godzinie 7 1/2.—*Jutro*, w piątek, komedja **Mentor**.

DOLINA SZWAJCARSKA. — *W niedziele i święta*, oraz trzy razy w tygodniu, to jest *we wtorek, czwartek i sobotę*, **Koncert** pod dyrekcją Adolfa Sonnenfelda. — Początek o godzinie 5-ej.—Cena wejścia kop. 20.

W TIVOLI (przy ulicy Królewskiej). — *Dzis i codziennie*, **Koncerta kwintetowe** pod kierunkiem p. Douzette.—Początek w dnie powszednie o godzinie 7-ej,— w niedziele zaś i święta o godzinie 6-ej.—Cena wejścia kop. 10.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego) — Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście w dnie powszednie kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

TEATR RAPPO (przy rogu ulic Hrabiego Berga i Włodzimierskiej. —*Dziś i codziennie*, **Wielka panorama**. —Otwarta od godziny 9-ej rano.

PRZYJECHALI DO WARSZAWY.

* Jenerał-adjutant *Krasnokutski*, z Kijowa.

WYJECHALI Z WARSZAWY.

* Tajny radca *Witte*, do Petrokowa.

* Przyjechali do Warszawy: obywatele: Guziński Adam z Wyględowa, Sadowski Michał z Krakowa, Mogilnicki Witold z Maluszyna, Świerczewski Teofil z Grodek, Ostrowski August z Maluszyna, Grochowalski Jan z Michałowa, Werner Ferdynand z Zawad, Turobojski Apolinary z Lipia, Antoszewski Adam z Woli Kalkowej, Bogucki Aleksander z Częstochowy, Abramowicz Władysław z Kamionki, Chojęcki Aleksander z Woli, Skalski Wincenty z Petrokowa,—rabin Rotenberg Pinkus z Opatowa,—kupcy: Taubwurcel Wolf z Moskwy, Meyer Karol z Gdańska, Wejsbrom Josel z Grodna, Nerenberg Szul z Kiszyniewa, Braun Abraham z Włocławka.

* W dniu 1 (13) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 69, wyzdrowiało 48, umarło 5, pozostało 1944 (mężczyzn 951, kobiet 993), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 175, kobiet 185.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 2 (14) Grudnia 1871 r.

Weksle			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.			—	
"	" "	3 d.	109	27 1/2	108	97 1/2
Gdańsk	" "	2 m.	—		—	
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.		—	—	
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	7	30	7	28 1/2
Paryż	300 Frank.	10 d.	85	95		—
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	92	25		
Petersburg	100 Rsr.	3 m.	98	25	98	—
"	" "	3 d.	100	—		—
Moskwa	" "	1 m.		—	—	—
	" "	k. t.		—		—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.						
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego żelaznych rsr. 125					134	50
Obligacje Głów Tow. Ros. Dróg Żel. po franków 2,000 za rs. 100			—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę			—		91	50
Obligacje Dr. Żel. Warsz.-Wied. po 500 fr.			—			—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po 100 talarów za sztukę			—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydg. za rs. 100			68	—		—
Akcje " " po 500 talarów			71	—		
Akcje Drogi Żel. War.-Terosp. za rs. 100				—	117	
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej			—			—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100			—	—	162	
Akcje banku handl. warsz. 1 em. po 250 rs.				—		—
Akcje Banku Dyskontowego w Warszawie za sztukę Rs. 75				—		—
Akcje Warsz. Tow. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą Rs. 125			—	—	—	
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).						
Obligi Skarbu za rs. 100			—	—	—	—
Obligacje cząstk. z 1835 złp. 500 za szt.			—	—		
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę			—		—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bez kupon.				—	—	
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100			89	26	88	76
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 1)			88	9	87	59
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 2)			84	44	88	5
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego			100	33		—
5% Listy Zastawne m. Warszawy 3)			84	35	84	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 4)			74	10	73	70
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100			—		—	—
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z 1854 za rs. 100			—		—	—
6 pożyc. rosyj. Stiglitza z 1855 za rs. 100			—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100			—		—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100			101	33	—	—
" Sierpniowe za rs. 100			—	—	—	—
Rosjska ypożycz. prem. z 1864 rs. 100			153	—	152	—
" " " ditto ostęplowana			153	50	152	25
" " " 1866 rs. 100			150	—	—	—
" " ditto Ostęplowana			150	—	—	—
5% Listy Zastaw. Rosyi			—	—	—	—
Monety.						
Pół-imperjały Rosyjskie			—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne			—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe			—	—	—	—
Bilety bankowe austryjackie			—	—	—	—

1) Wartość kuponu bież. od listów Zastawnych rs. 1 k. 91 1/9

2) Wartość kuponu od List. Zast. nowych rs. 2 k. 38 8/9.

3) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs.— k. 101 1/18.

4) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjn. rs. — k. 14 4/9.

Ceny Targowe.

dnia 1 (13) Grudnia 1871 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert rsr.	Czetwert kop.	Korzec od rub.	od kop.	do rub.	do kop.
Pszenica — 242 — — funt.	12	60	6	42 1/2	8	87 1/2
Żyto — 232 — — "	8	64	5	10	5	40
Jęczmień 4 i 2 rzędowy	7	44	4	12 1/2	4	65
Owies	4	56	2	55	2	85
Gryka	—	—			—	—
Rzepik letni	—	—	—	—	—	—
Rzepak raps zimowy	—	—		—	—	—
Siemie lniane	—	—	—	—		—
Groch polny	8	64	5	10	5	40
" cukrowy	—	—		—	—	—
Fasola	—	—		—	—	—
Kasza jaglana	—	—		—	—	—
" jęczmienna	—	—		—		
" gryczana gruba	—	—	—	—	—	—
" " drobna	—	—	—	—	—	—
Mąka parowa pszenna 000 pud	—	—		—	—	—
" " " 00 "	—	—		—	—	—
" " " I "	—	—		—	—	—
" " " II "	—	—	—	—	—	—
" " żytnia pyt. Nr. 1 i 2	—	—		—	—	—
Jarzyny: Kartofle	—		—	—		—
" Buraki	—		—		—	—
Okrasa: Masło świeże funt	—	—	—	—	—	—
" " solone pud	—	—	—	—	—	—
Olej rzepakowy pud	—	—	—		—	—
" lniany "	—	—	—	—	—	—
Śledzie szkockie beczka	—	—			—	—
" angielskie "	—	—	—		—	—
Siano pud	—	—	—	30	—	35
Słoma pud	—	—		15	—	20
Drzewo opał. twarde sążeń kubiczny	—	—	—	—	—	—
" " miękie " "	—	—	—	—	—	—
Olej skalny funt	—			—	—	—

Dowozy: Koleją, Wisłą i Osią.

Pszenicy 350; Żyta 4 0; Jęczmienia ; owsa 400 korcy.

1) Pszenica wyborowa funtów 250 płacono rs. 8 k. 40.

Cena Okowity dnia 1 (13) Grudnia.

Hurtowa składowa wiadro od rs. 5 k. 91 1/3 rs. 5 k. 93, garniec rs. 1 k. 92 rs. 1 k. 92 1/2.

Pojedyncza szynkarska garniec od rs. — k. - — sr. - k. - .

stosunek garnca do wiadra 100 : 308

---

następujący sposób. Od 1861 do 1868 roku, wywóz wyrobów wełnianych zwiększył się o 1,635%, w 1870 roku zmniejszył się (w porównaniu z rokiem 1868) o 20%, prawdopodobnie z powodu wojny na zachodzie. Lecz wraz z zwiększeniem wowozu, zwiększył się także przywóz w 1871 roku, w porównaniu z rokiem 1861, o 110%. Za lat najpomyślniejszych, Rosja przywozi wyrobów wełnianych za 7,684,331 rs. więcej niż wywozi, pomimo iż nie ma w Europie kraju bardziej od Rosji bogatego w wełnę. Jakkolwiek zwiększenie wywozu wyrobów wełnianych ruskich, świadczy o postępach przemysłu ruskiego, pomimo to *Wieczer. Gaz.* sądzi, że produkcyjność wełniana ruska upadała w ciągu ostatnich 10 lat, na dowód czego można przytoczyć zmniejszanie się i wyprzedawanie stad owiec przez południoworuskich właścicieli dóbr, którzy znajdują, że hodowla owiec nie jest korzystna. Lecz mieliśmy już sposobność do wykazania, że hodowla owiec w Rosji południowej przechodzi obecnie przez ciężkie przesilenie, nie dla tego, ażeby była sama przez się niekorzystną, lecz dla tego, że 1) technika przemysłu wełnianego wymaga obecnie dłuższej wełny australskiej, i 2) że w Rosji południowej czuć się daje chwilowy brak rąk do pracy. Hodowla owiec musi kwitnąć tam, gdzie przeszła już przez świetny okres istnienia i gdzie nie zbędne warunki naturalne jej istnienia, mianowicie niezmierzone stepy południowe, obfitujące w trawę, pozostały podawnemu. Oprócz wełny, owce dostarczały na wywóz znaczną ilość łoju, pod względem zaś produkcji łoju, Rosja zajmowała pierwsze miejsce. Ameryka spółzawodniczy z nią obecnie w tym względzie. Statyści obliczali poprzednio, że Rosja produkowała corocznie do 8 miljonów pudów łoju. W r. 1860 wywieziono łoju za 18 miljonów rs., mianowicie 4 1/2 mil. pudów. Od tego roku wywóz zaczął zmniejszać się i wynosił w r. 1870 o 48% mniej co do wagi i o 47% co do wartości. Toż samo spostrzegać się daje pod względem wywozu stearyny, oraz świec łojowych i mydła. Zwiększenie wywozu znajdujemy co do skór niewyprawnych i juchtu, lecz widzimy zarazem zwiększenie przywozu skór wyprawnych i wyrobów skórzanych. Popyt na szczecinę i włos koński zwiększył się znacznie: o 97% i 60% co do wagi i o 411% i 495% co do wartości. Lecz wywóz szczeciny, świadczący na zachodzie o polepszeniu rasy nierogacizny, gubiącej przy tem szczecinę, dowodzi u nas niepostępowości w tej gałęzi. W ogóle wywóz w r. 1870 świadczy o upadku hodowli bydła w Rosji. Jedyny pod tym względem wyjątek stanowi hodowla koni, jakkolwiek i ta gałęź ucierpiała mocno w ostatnich czasach z powodu padania koni. Pomimo to, wywóz koni zwiększa się stale i konie ruskie są coraz bardziej cenione zagranicą, jakkolwiek w hodowli bydła daje się spostrzegać w rzeczy samej upadek, bezwątpienia chwilowy, stosunek bowiem ilości bydła do liczby ludności jest dość korzystny. Wypada w przecięciu po jednej sztuce bydła rogatego na każdych trzech mieszkańców. Ten stosunek korzystny zmniejsza się z powodu przymiotów naszego bydła. Powodzenie handlu mięsem wymaga produkcji dobrego mięsa, co zależy od dobrej rasy bydła opasowego. Rozwój handlu mięsem, jaki daje się spostrzegać na zachodzie Europy, zwraca na się uwagę naszych gospodarzy wiejskich, z powodu bowiem swoich warunków naturalnych, Rosja może brać bardzo znaczny udział w handlu mięsem. Przedmiotowi temu poświęcony jest artykuł w Nr. 77 gazety *Ruski Mir*. Autor tego artykułu przemawia za niezbędnością polepszenia ras naszego bydła i przytacza przykłady w tym względzie w gubernjach południowych; zdaniem autora, samo tylko wyprodukowanie dobrych ras bydła na rzeź, nie jest dostateczne dla powodzenia tej gałęzi przemysłu: należy koniecznie pozakładać fabryki dla przysposabiania mięsa na wywóz i dla zużytkowania odpadków mięsnych. Jako na rękojmię powodzenia naszego handlu mięsem, autor wskazuje na ustalony trwale handel wywozowy zwierzyną, która wszelakoż jest przedmiotem zbytkowym, konsumowanym jedynie przez klasy zamożniejsze, podczas gdy mięso, jako artykuł żywności niezbędny dla klas robotniczych, może stać się przedmiotem handlu wywozowego, stale wzrastającego i bardziej trwałego. „Obraz handlu zewnętrznego Rosji za r. 1870," wykazując, że przemysł nasz czyni postępy pod względem wyswobodzenia się z pod zależności od produkcji zagranicznej, naprowadza gazetę *Gołos* na myśl oznaczenia stopnia udziału państw zagranicznych w naszym handlu. Oznaczenie dokładne tego stopnia jest trudne, bardzo niewielka bowiem liczba towarów nabywana jest z pierwszej ręki, lecz przechodzą one po większej części przez ręce kupców, którzy sprzedają następnie takowe. Pochodzące ztąd straty są widoczne, co spowodowało niektórych naszych ekonomistów do przemawiania za niezbędnością zaprowadzenia u nas floty handlowej, dla przewozu towarów ruskich wprost na miejsce, gdzie są one poszukiwane, oraz dla transportowania towarów zagranicznych do Rosji bez płacenia za fracht właścicielom obcych statków. Myśl tę popierały niedawno energicznie *Mosk. Wied.* Roztrząsaniem kwestji portów baltyckich trudnił się znany autor esto-łotyszski p. Woldemar. Sprawa ta sama przez się przedstawia liczne trudności, jak zaś są one wielkie, świadczy przykład Stanów Zjednoczonych. Do Nowego-Jorku, jednego z najważniejszych na świecie portów handlowych,—który po ukończeniu drogi żelaznej do oceanu Spokojnego, stanie się w niedalekiej przyszłości punktem środkowym handlu całego świata,—okręta amerykańskie przywożą 30% całej ilości towarów, podczas gdy 70% wypada na parostatki zagraniczne, tak, iż w tym jednym porcie amerykanie płacą cudzoziemcom za fracht 24 miljony dolarów.

Zastanawiając się nad liczbami przywozu i wywozu, widzimy, że największa ilość towarów dostarczana jest nam przez granicę lądową Prus, niezbyt bogatych pod względem produktów naturalnych i fabrycznych i mających przeto znaczenie jedynie czynnika pośredniczącego; największą zaś ilość towarów wywozi od nas Anglja, jakkolwiek Stany Zjednoczone, które kupują masę produktów ruskich, wywożą ich bezpośrednio bardzo mało. Rezultaty wojny franko-pruskiej dają Prusom możność zwiększenia floty handlowej i potężnego spółzawodniczenia z Anglją co do naszego handlu wywozowego. Przyznając, że przewaga handlowa Anglji jest niedogodna, *Gołos* znajduje, że przewaga Prus będzie bardziej jeszcze dla naszych interesów szkodliwą, w takim bowiem razie cały nasz handel wzdłuż brzegów morza Baltyckiego i na znacznej przestrzeni naszej granicy lądowej od zachodu, ulegnie wpływowi nieuni knionemu Prus.

Taż gazeta mówi znowu w Nr. 319 o wzmagającej się gorączce „bankowej," po której, zdaniem *Gołosu*, oczekiwać należy gorszych jeszcze skutków, niż po kończącej się obecnie gorączce dróg żelaznych. Symptomy gorączki bankowej *Gołos* upatruje w zakładaniu banków tam, gdzie istnieje już dostateczna ich liczba i gdzie nowe banki mogą jedynie przeszkadzać czynnościom regularnym istniejących już banków. Korzyści osiągane przez banki, z powodu poszukiwania na teraz kapitałów, są w rzeczy samej tak znaczne, że dają zakładom kredytowym, mającym inne zadanie, zachętę do reorganizowania się na zakłady bankowe. Do liczby takich usiłowań należy dążność moskiewskiego Towarzystwa kredytu wzajemnego, — które jest towarzystwem zamkniętem, udzielającem swoim członkom pożyczki nie większe jak 50,000 rs., w stosunku do których członek wniósł 10% swego wkładu, i cel główny którego zależy na dostarczaniu kredytu przystępnego kupcom pomniejszym, — do zreorganizowania się na bank i do przeniesienia w ten sposób swej działalności do sfery handlu wielkich rozmiarów. Wykazując że członkowie, którzy oddają pierwszeństwo działalności bankowej, mogą wycofać swoje wkłady i założyć bank, *Gołos* wynurza przekonanie o niezbędności, ażeby Towarzystwo wróciło do swego poprzedniego programu. Towarzystwa kredytu wzajemnego nie mają na celu tego szybkiego zbogacania się, które stanowi zachętę dla banków i przyczynia się do zwiększenia ich liczby, pomimo iż są one przedsięwzięciami ryzykownemi. Towarzystwa kredytu wzajemnego są niezbędne dla istnienia średniego handlu, i wymagają z tego względu troskliwości ze strony stanu kupieckiego co do udzielania im poparcia i dążenia do rozpowszechnienia ich. Przedsięwzięcia bankowe, jako korzystne dla większych kapitalistów, znajdą zawsze zastosowanie dla siebie, bez przeszkadzania rozwojowi Towarzystw kredytu wzajemnego. Które mianowicie ważne punkta naszego handlu nie są zabezpieczone dostatecznie przy pomocy banków i wymagają banków prywatnych, wykazuje między innemi artykuł zamieszczony w *St.-Peterburg. Wied.* (Nr. 324) o działalności kantoru Banku Państwa w Archangielsku. Brak zakładów kredytowych, któreby odpowiadały potrzebom handlu wywozowego dziesięciomiljonowego w Archangielsku i jego rozległym stosunkom handlowym z innemi gubernjami Cesarstwa, otwiera pole rozległe dla cudzoziemców, udzielających znaczniejsze pożyczki kantorom miejscowym, oraz dla osób trudniących się eskontowaniem i lichwiarstwem, — do eksploatowania kupców drugorzędnych, to jest ruskich. Taki kredyt prywatny oddziaływa bardzo niekorzystnie na handel ruski w Archangielsku. Zdaje się, że usunięcie tych warunków niedogodnych możebne jest jedynie za pomocą otwarcia banku handlowego prywatnego.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE — ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 7765. *Плоцкое Губернское Правленіе.*

На основаніи I Ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., Плоцкое Губернское Правленіе симъ вызываетъ самовольно отлучившагося изъ мѣста постоянной осѣдлости за границу, секретаря-эконома больницы Св. Алексѣя въ гор. Плоцкѣ Антона Ясинскаго, чтобы онъ не далѣе 6 недѣль со времени припечатанія настоящаго объявленія, явился на мѣсто жительства или къ ближайшимъ полицейскимъ мѣстамъ. Въ случаѣ неявки помянутаго Ясинскаго въ означенный срокъ, поступлено съ нимъ будетъ согласно 340 и 341 ст. уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Плоцкъ, Ноября 25 дня 1871 года.
За Совѣтника. (.......).

N. D. 6928. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 2-go Września r. b. zaniesioną została do niego prośba dziedzicznego obywatela poczesnego A. J. Owandera oraz mechanika O. Ber'a o wykanie im 10-letniego przywileju na machinę do drajania lodu.

N. D. 7383. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 24-go Września r. b. zaniesioną została do niego prośba Margrabiego Gayui de Forville o wydanie mu 10-letniego przywileju na samowskazywacz wskazujący najmniejszy i największy poziom wody w rezerwoarach dróg żelaznych.

N. D. 7384. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 24-go Września r. b. zaniesioną została do niego prośba profesora A. Danilewskiego o wydanie mu 10-letniego przywileju na przysposobienie rozmaitych konserw przy pomocy kazeinu.

N. D. 7385. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 23-go Września r. b. zaniesioną została do niego prośba Inżenjera cywilnego Reisa o wydanie cudzoziemcom Lopez-de-Gonzalo i Grizei 5-letniego przywileju na materace do ratowania.

N. D. 7387. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 14-go Września r. b. zaniesioną została do niego prośba G. Tiriona o wydanie Towarzystwu przemysłowemu szwajcarskiemu 3-letniego przywileju na nabijany od tyłu karabin systemu Wetterlina i Komp.

N. D. 7388. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 12-go Września r. b. zaniesioną została do niego prośba kupca Jegora Dillendorfa o wydanie mu 10-letniego przywileju na maszynę do wykonywania rysunków en relief na srebrze.

N. D. 7389. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 30-go Września r. b. zaniesioną została do niego prośba dziedzicznego obywatela poczesnego p. Krutikowa i obywatela poczesnego A. Woronina o wydanie im 10-letniego przywileju na sposób przygotowania masy papierowej ze słomy lnianej.

N. D. 7390. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 30-go Września r. b. zaniesioną została do niego prośba dziedzicznego obywatela poczesnego p. Krutihowa i obywatela poczesnego A. Woronina o wydanie im 10-letniego przywileju na sposób przygotowania masy papierowej z mchu błotnego.

N. D. 7391. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 27-go Września r. b. zaniesioną została do niego prośba poddanego francuzkiego Margrabiego Gayui de Forville o wydanie mu 10 letniego przywileju na przyrząd telegraficzny sygnałowy dla dróg żelaznych, pod nazwą „Ruski Ordonator."

N. D. 7392. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 24-go Września r. b. zaniesioną została do niego prośba żony osobistego obywatela poczesnego A. Arbatskiej o wydanie jej 5-letniego przywileju na sposób uchronienia pieniędzy papierowych od fałszowania.

N. D. 7395. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 30-go Września r. b. zaniesioną została do niego prośba Inżenjer-Technologa Kaupe o wydanie cudzoziemcowi von Lindenhejmowi 3-letniego przywileju na elektryczny sygnał na drukarski aparat.

N. D. 7397. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 16-go Września r. b. zaniesioną została do niego prośba kupca Tolcha o wydanie cudzoziemcom Nagl'owi i Kempe'mu 5-letniego przywileju na udoskonaloną centifugalną machinę do przesiewania.

N. D. 7698. *Варшавская Главная Складочная Таможня.*

Объявляетъ нижепоименованнымъ лицамъ что если они къ 8 (20) числу Декабря сего года невнесутъ въ Таможню складочнаго сбора за товары ихъ выписанные изъ за границы и хранящіеся въ пакгаузахъ Таможни по объявленіямъ и росписямъ болѣе одного года, то таковые товары будутъ проданы съ публичнаго торга на основаніи 6 Примѣчанія къ 993 ст. Св. Зак. Тома VI по продолженію 1868 г., а именно: по объявленіямъ, 1865 года за № 6786 на имя Финдекле, 1866 года за № 2110 купца Кауфмана, 1867 года № 7250 2-ой гильдіи купца Шанцера 12535 2-ой гильдіи купца Файвельсона и 1868 года за № 6942 на имя купца Регельмана и по росписямъ: 1865 года № 458 на имя Кубарскаго, 1866 года № 240 Бриннера, № 241 Вольфа, № 501 Лютельнбурга, 1867 года № 6441 Остроградскаго. № 7746 Эмануила Эдельштейна, 1868 года № 513 Креля, № 5065 Эрлиха, № 5943 Эрлиха, № 9039 Зильберштейна, № 13705 Рубинштейна, 1869 года № 250 Бриннера, № 2724 Л. Ведемана, № 3294 Герцберга № 6985 Эдельштейна, № 12456 Маркса-Карлеъ, № 13063 Здановскаго, № 14854 Гурка и 1870 года № 563 Юліуса Питне, № 565, Варвары Кампанери: № 1164 Ольберга Булгака, № 1759 Бочичскаго и № 2451 Стихеля.

Г. Варшава, 26 Ноября 1871 года,
3—2 За Управляющаго, Бартель.

REGULACJE HYPOTECZNE. — УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 7802. *Trybunał Cywilny w Warszawie.*

Podaje do wiadomości, że nieruchomość w Warszawie pod Nr. 1258A, położona, do pierwiastkowej regulacji wywolaną została i termin do tej regulacji na dzień 14 (26) Kwietnia 1872 r. jest oznaczony, a do uskutecznienia samej regulacji, Pisarz Kancelarji Hypotecznej Karol Hube wyznaczony. Wzywa przeto strony interesowane, aby w terminie tym prawa swoje dowodami wsparte zameldowały, pod prekluzją prawa o hypotekach i przywilejach z r. 1818 zagrożoną. Decyzja nad dziełem regulacyjnym przez Zwierzchność Hypoteczną wydaną zostanie.

Warszawa, d. 24 Listop. (6 Grud.) 1871 r.
Prezes,
Radca Stanu, Rogoziński.
Sekretarz, Grabiński.

N. D. 7801. *Trybunał Cywilny w Warszawie.*

Podaje do wiadomości, iż część wsi Kurzejamy Nr. 2 albo lit. L, oznaczone, w O-gu Łęczyckim położone, n. do Wojciecha Fabianowskiego v. Fabianowskiego należące mające do pierwiastkowej regulacji wywołane zostały, termin do tej regulacji na dzień 14 (26) Kwietnia 1872 r. oznaczony, a do uskutecznienia czynności regulacyjnej, Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej Konrad Kuczyński jest wyznaczonym. Wzywa przeto strony interesowane, aby w terminie rzeczonym wraz z dowodami prawa ich wykazującemi, przed delegowanym stawiły się, pod prekluzją prawem z r. 1818 o hypotekach i przywilejach zagrożoną.

Warszawa d. 27 Listop (9 Grud.) 1871 r.
Prezes,
Radca Stanu, Rogoziński.
Sekretarz, Grabiński.

N. D. 7782. *Sąd Pokoju w Łukowie. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki nieruchomości miejskiej, domu murowanego o parterze z zabudowaniami w podwórzu będącemi i placu na którym stoją, tudzież ogrodem w tyle tegoż domu będącym, do ulicy Browarnej dotykającym, w mieście Łukowie w rynku pod Nr. 31 położonego.

Zawiadamia interesantów, że regulacja takowa nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 3 (15) Marca 1872 r.

Wzywa ich przeto, aby do takowej w terminie oznaczonym osobiście lub przez pełnomocników urzędownie i szczególnie do tego umocowanych zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokułu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich, że niezgłaszający się w terminie powyższym, podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa hypotecznego z roku 1818 przepisanej.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi w dniu 5 (17) Marca 1872 r. na publicznem posiedzeniu Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać będzie.

Interesanci przeto bez dalszego wezwania, w tymże dniu ogłoszenia jej przytomnymi być winni.

Łuków d. 24 Listop. (6 Grud.) 1871 roku.
Podsędek, Klimaszewski.

N. D. 7783. *Sąd Pokoju w Łodzi.*

Z powodu żądania pierwiastkowej regulacji hypoteki nieruchomości pod numerami:

a) 166 przy ulicy Brzezińskiej.
b) 269 i 766 przy ulicy Piotrkowskiej.
c) 373 przy ulicy Średniej.
d) 1412 przy ulicy Wschodniej.
e) 44 przy ulicy Zachodniej.
f) 670 przy ulicach Wólczańskiej i Placowej.
g) 1109 przy ulicy Dzikiej.
h) 1125 przy ulicy Widzewskiej.
i) 1312 przy ulicy Nawrot. i
k) 1350 przy ulicy Krótkiej, w mieście Łodzi położonych.

Zawiadamia interesantów, że regulacja hypoteki powyższych nieruchomości, nastąpi w Sądzie tutejszym, dnia 16 (28) Marca 1872 r. o godzinie 10-ej z rana.

Wzywa zatem osoby interesowane, aby do regulacji w powyższym terminie z dowodami prawa ich usprawiedliwiającemi zgłosiły się, niestawający bowiem w terminie sprekludowani zostaną.

Ogłoszenie decyzji skutkiem aktów regulacji wydanych, nastąpi w ciągu dni 10 od daty pierwiastkowej regulacji hypoteki.

Łódź d. 25 Listop. (7 Grudnia) 1871 r.
Podsędek, Zieliński.

N. D. 7781. *Sąd Pokoju w Biele. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądania nowej regulacji hypoteki nieruchomości w mieście Biele Powiecie Bielskim Gubernji Siedleckiej, składającej się domu drewnianego, zabudowań ekonomicznych, placu pod temiż i ogrodu warzywnego, graniczących z jednej strony plac gimnazjalnego, z drugiej Teofila Jankowskiego, od południa Andrzeja Karpowicza, a frontem ulicy Krzywej, pod Nr. 284 położonej, która to nieruchomość dawniej należała do Pawła i Marjanny Gronwaldów, a obecnie nabytą została przez Józefa Czekońskiego i żonę jego z miasta Biały.

Uwiadamia interesentów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym w d. 3 (15) Marca 1872 r.

Wzywa ich przeto aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego, zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokułu regulacji podali, i w dokumenta prawa ich udowodniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich oraz że niezgłaszający się w terminie powyższym podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie którego kolwiek z interesantów na karę od rs. 1 kop. 50 do rs. 7 kop. 50 skazanym zostanie i podług art. 150 powyżej powołanego prawa, utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi w dniu 3 (15) Marca 1872 r. na posiedzeniu publicznem Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesenci przeto bez dalszego wezwania, w tymże dniu ogłoszeniu jej przytomnymi być winni.

Biela d. 23 Listopada (5 Grudnia) 1871 r.
Podsędek, Bielak.

LICYTACJE — ТОРГИ.

N. D. 7795. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w d. 9 (21) Grudnia r. b. o godzinie 12-ej w południe odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu, licytacja głośna in plus na półroczne to jest od dnia 19 Grudnia (1 Stycznia) 1871/2 r. do d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1872 r. wydzierżawienie w domu po Missjonarzach w Warszawie pod N. 406/7 przy ulicy Krakowskie Przedmieście położonym dwóch sklepów, a mianowicie

1. Sklep, dwa pokoje i piwnica z przegrodą od rs. 75 kwartalnie.
2. Sklep, jeden pokój, kuchnia i piwnica także od rs. 75 kwartalnie.

Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższe dzierżawy zechcą się zgłosić w czasie i miejscu wyżej oznaczonym wraz z kwitem kasy Głównej Ekonomicznej na złożone vadium po rs. 15 i na koszta ogłoszenia po rs. 6 do każdego sklepu, które nieutrzymującemu się przy dzierżawie natychmiast zwrócone będą. Sklepy będą wskazane przez Rządce tegoż domu.

Bliższe zaś warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia każdodziennie w Wydziale Administracyjnym wyjąwszy dnie świąteczne

Warszawa d. 1 (13) Grudnia 1871 r
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu, Jenerał-Lejtenant,
Witkowski
za Naczelnika Kancelarji, Pronaszko.

D. 7635 *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej że w dniu 16 (28) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w Sali licytacyjnej Magistratu licytacja głośna in plus na jednoroczne to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1872 do tegoż dnia i miesiąca 1873 r. wydzierżawienie zabudowań miejskich jakie poprzednio były zajmowane na pomieszczenie służby poboru rogatkowego po za rogatką Marymontską, od dotychczasowej ceny rs. 38 kop. 30.

Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższą dzierżawę zechcą się zgłosić w czasie i miejscu wyżej oznaczonym wraz z Kwitem Kassy Głównej Ekonomicznej na złożone w tejże vadjum w ilości rs. 8 i na koszta ogłoszenia rs. 6, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą, zaś utrzymującemu się przy dzierżawie zatrzymane zostanie w depozycie tejże kassy aż do expiracji kontraktu na bezpieczeństwo dotrzymania we wszystkich szczegółach warunków pomienionej dzierżawy.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 23 Listopada (5 Grudnia) 1871 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu, Jenerał-Lejtenat,
Witkowski.
Za Naczelnika Kancelarji, Pronaszko.

N. D. 7796. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 9 (21) Grudnia r. b. od godziny 12 w południe odbywać się będzie w sali licytacyjnej Magitratu, m. Warszawy licytacja in minus

A. Dla Warszawskiej Straży Ogniowej.

1. Owsa czetwierti 3690, czetwiert od rubli czterech kop. trzydzieści.
2. Siana pudów 36,360, pud od kopiejek czterdzieści dwie.
3. Słomy pudów 9090, pud od kop. dwadzieścia trzy.

B. Dla Warszawskiej Straży Policyjnej.

1. Słomy pudów 3150, pud od kop. dwadzieścia trzy.

Licytacja odbywać się będzie głośna i rozpocznie się od cen powyżej poszczególnionych.

Wolno jest niestawającym do licytacji składać lub nadsyłać na ręce Prezydenta miasta w sali licytacyjnej Magistratu w dniu do licytacji oznaczonym do godziny 12 w południe deklaracje opieczętowane na papierze stemplowym ceny kopiejek 70 podług podającego się poniżej wzoru napisane, w których wyraźnie literami bez skrobań, poprawek i przekreśleń wypiszą jaki odstępują procent od cen do licytacji podanych; otworzenie złożonych deklaracji nastąpi zaraz po ukończeniu licytacji głośnej.

Przystępujący do licytacji lub też składający deklaracje, winni dołączyć kwit Kasy Głównej Ekonomicznej m. Warszawy na złożone w tejże wadium w ilości rsr. 3,400 i na koszta ogłoszenia rs. 25, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki w mowie będącej licytacji tyczące się są do przejrzenia w wydziale administracyjnym, każdodziennie wyjąwszy dnie świąteczne.

Wzór do deklaracji

W skutek ogłoszenia z dnia składam niniejszą deklarację iż podejmuję się dostawy w ciągu roku 1872 (wypisać dostawę z cenami z ogłoszenia) procentów N. N. (wypisać literami, poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kassie Głównej Ekonomicznej m. Warszawy wadium w ilości rsr. 3,400 i na koszta ogłoszenia rsr. 25 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia miesiąca roku (podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 30 Listopada (12 Grudnia) 1871 r.
p. o. Prezydenta
Jeneralnego Sztabu
Jenerał-Lejtenant, Witkowski.
za Naczelnika Kancelarji, M. Pronaszko.

N. D. 7429. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości powszechnej, że w d. 9 (21) Grudnia) r. b. o godzinie 12 w południe, odbywać się będzie w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy licytacja in minus na dostawę w ciągu lat dwóch 1872 i 1873 na potrzebę miasta Warszawy, każdego roku:

1. Kamieni brukowców zwyczajnych około 300 sażenów kubicznych od rubli czterdziestu kop. dziewięćdzisięciu siedmiu i pół za jeden sażeń kubiczny.
2. Kopfsztejnów w miarę potrzeby od rubli siedmdziesięc u dwóch kop. ośmdziesięciu za jeden sażeń kubiczny.
3. Kostek granitowych także w miarę potrzeby, od rubli sr. dwudziestu pięciu kopiejek dziewięćdziesiąt dwie za jeden sażen kwadratowy.
4. Szabru około 200 sażeni kubicznych, od czterdziestu czterech rubli kopiejek siedmdziesięciu i pół za jeden sażeń kubiczny.
5. Za wytłuczenie jednego sażena kubicznego z szabru z kamieni własnością miasta będących od rubli srebrem ośmiu kop. trzydzieści jedna i pół.

Licytacja odbywać się będzie głośna i rozpocznie się od cen powyżej wyszczegolnionych.

Wolno jest niestawającym do licytacji składać lub nadsyłać na ręce Prezydenta miasta w sali licytacyjnej Magistratu w dniu do licytacji oznaczonym do godziny 12-ej w południe deklaracje opieczętowane na papierze stemplowym ceny kopiejek 70, podług podającego się poniżej wzoru napisane, w których wyraźnie literami bez skrobań, poprawek i przekreśleń wypiszą jaki odstępują procent od cen do licytacji podanych; otworzenie złożonych deklaracji nastąpi zaraz po ukończeniu licytacji głośnej.

Przystępujący do licytacji lub też składający deklaracje, winni dołączyć kwit Kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 2,000 i na koszta ogłoszenia licytacji rs. 20, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki w mowie będącej licytacji tyczące się, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . . . składam niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawy w ciągu lat dwóch 1872 i 1873 na potrzebę miasta Warszawy, corocznie (wypisać szczegółowo dostawę z cenami z ogłoszenia i odstępuję od takowych cen procentów NN. (wypisać literami, poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 2,000 i na koszta ogłoszenia rs. 2 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w NN. pisałem dnia . . . miesiąca . . . . . roku . . . .
(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa dnia 13 (25) Listopada 1871 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał-Lejtnant Witkowski.
za Naczelnika Kancelarji, M. Pronaszko.

N. D. 7634. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości powszechnej, że w d. 16 (28) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na dostawę w ciągu roku 1872 r. na popotrzebę Magistratu miasta Warszawy oleju czyszczonego do lamp około 80 wiader od rs. 5 kop. 15, wyraźnie od rubli srebrem pięciu kop. piętnastu za wiadro.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dostawę mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce Prezydenta miasta opieczętowane, deklaracje napisane, podług wzoru niżej zamieszczonego a w tych wyraźnie, literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą jaki odstępują procent od ceny do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 50 i na koszta ogłoszenia licytacji rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawy w ciągu roku 1872 r. na potrzebę Magistratu miasta Warszawy oleju czyszczonego do lamp około 80 wiader po rubli srebrem pięć kop. piętnaście za wiadro, i odstępuję od takowej ceny procentów NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 50 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w NN. pisałem dnia miesiąca roku.
(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 24 Listop. (6 Grudnia) 1871 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu Jenerał-Lejtenant,
Witkowski.
Za Naczelnika Kancelarji, Pronaszko.

N. D. 7760. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 3 (15) Stycznia 1872 r. od godziny 12 w południe odbywać się będzie w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja publiczna (in plus) na sprzedaż nieruchomości miejskiej w Warszawie pod Nr. 2273D przy ulicy Nizkiej położonej.

Licytacja odbywać się będzie głośna i rozpocznie się od obniżonej sumy rs. 3,000, wyraźnie rubli srebrem trzy tysiące.

Wolno jest niestawającym do licytacji składać lub nadsyłać na ręce Prezydenta miasta w sali licytacyjnej Magistratu w dniu do licytacji oznaczonym do godziny 12 w południe, deklaracje opieczętowane na papierze stemplowym ceny kop. 70 podług podającego się poniżej wzoru napisane, w których wyraźnie literami bez skrobań, poprawek i przekreśleń wypiszą postąpioną przez siebie sumę, otworzenie złożonych deklaracji nastąpi zaraz po ukończeniu licytacji głośnej

Przystępujący do licytacji lub też składający deklaracje, winni dołączyć kwit Kasy Głównej Ekonomicznej m. Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rsr. 300 i na koszta ogłoszenia licytacji rs. 30, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki w mowie będącej licytacji tyczące się, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia składam niniejszą deklarację, że za nieruchomość miejską w Warszawie pod Nr. 2273D przy ulicy Nizkiej położoną postępuję rs. N. N. (wypisać literami i liczbą, poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej m. Warszawy vadium w ilości rsr. 300 i na koszta ogłoszenia rs. 30 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia mca. roku
(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 28 Listop. (9 Grud.) 1871 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego-Sztabu, Jenerał Lejtenant,
Witkowski
1—3 za Naczelnika Kancelarji, Pronaszko.

N. D. 7740. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K P S. wiadomo czyni, iż na żądanie Juljusza Frankowskiego, właściciela dóbr Sieciechowa w powiecie Kozienieckim, gubernji Radomskiej położonych tamże zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu rs. 3,950 z procentem obliczyć się mianym i kosztów od Franciszka Valentin d' Hauterive, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 783 położonej, tamże zamieszkałego protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w d. 18 (30) Kwietnia 1870 r. spisanym, zajętą została na przymuszone wywłaszczenie nieruchomość pod Nr. 783 w Warszawie położona. Następnie Marja z Heniszków Adamowska po Aleksandrze Adamowskim obywatelu pozostała wdowa, oraz Seweryn Konstanty-Florjan trzech imion Adamowski wylegitymowany Sukcesor Aleksandra Adamowskiego, oboje w Warszawie pod Nr. 1218a. zamieszkali, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Gepnera Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod Nr. 2324 w Warszawie zamieszkałego obrane mający, w poszukiwaniu sumy rs. 10,500 z większej rs 15,000 z procentem 5% od d. 19 Września (1 Października) 1869 r. i kosztów od powyż rzeczonego Franciszka Valentin d' Hauterive właściciela nieruchomości Nr. 783 w Warszawie, tamże zamieszkałego, dokonali powtórnego zajęcia na przymuszone wywłaszczenie tejże nieruchomości Nr. 783 w Warszawie, protokółem Napoleona Mierkowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 12 (24) Października 1871 r. spisanym a zarazem wyrokiem Trybunału tutejszego na dniu 18 (30) Listopada 1871 r. zapadłym do dalszego popierania subhastacji w miejsce Juljusza Frankowskiego subrogowani zostali.

Zajęta i zaaresztowana:

NIERUCHOMOŚĆ

położona jest w Warszawie przy ulicy Elektoralnej pod Nr. 783 hypotecznym, zaś pod Nr. 33 policyjnym, w Cyrkule Policyjnym VII Wolskim, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie, w Parafji S-go Andrzeja, w gminie Magistratu miasta Warszawy, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się rocznie czynszu rs. 3 kop. 51, należy prawem własności do egzekwowanego dłużnika Franciszka Valentin d' Hauterive i w tegoż posiadaniu zostaje, hypotecznie poszukiwaną wierzytelnością obciążona, ma w przybliżeniu ogólnej rozległości około łokci kwadratowych 5250.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana dwupiętrowa dachówką kryta, o 3 kominach murowanych.
2. Oficyna masiv murowana, jednopiętrowa dachówką kryta, o 2 kominach murowanych.
3. Wozownia z drzewa, gontem kryta.
4. Komórka z drzewa, deskami kryta.
5. Oficyna masiv murowana, dwupiętrowa, blachą kryta, o 2 kominach murowanych.
6. Oficyna masiv murowana parterowa, dachówką kryta, o 3 kominach murowanych.
7. Komórka z drzewa, dachówką kryta.
8. Wozownia murowana, dachówką karpiówką kryta.
9. Kloaka z drzewa, gontami kryta.
10. Śmietnik z bali.
11. Komórka z drzewa, deskami kryta.
12. Studnia balami cembrowana z pompą drewnianą i korbą żelazną.
13. Podwórze niebrukowane, tylko rynsztoki i trotoary kamieniem polnym wyłożone.

W nieruchomości tej jest 21 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilości ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Ogólny dochód z zajętej nieruchomości obecnie wynosić może około rs. 3,536 kop. 50 rocznie.

Obszerniejsze opisanie, powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedaż kierującego Stanisława Gepner Patrona, przy Trybunale tutejszym w Warszawie pod Nr. 2324 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I, złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie powyższe doręczone w kopiach.

1 JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi Miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu na ręce Aleksandra Styczyńskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2 Wojciechowi Brochockiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 8 (20) Listopada 1871 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie d. 12 (24) Listopada 1871 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Warszawie o godzinie 10 z rana w Wydziale I. dnia 10 (22) Stycznia 1872 roku.

Sprzedażą kierować będzie Stanisław Gepner Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 22 Listop. (4 Grud.) 1871 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 22 Listop. (4 Grud.) 1871 r.
R. Linowski.

N. D. 7771. *Patron Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Podaje do wiadomości, iż na żądanie Karola Hildebrandt w Kaliszu zamieszkałego, Romana Ostapowicza Patrona za Obrońcę Mającego, przeciwko Eleonorze Hildebrandt wdowie w Kaliszu i Aleksandrowi Hildebrandt w Kielcach mieszkającym, Gowarzewskiego Patrona za Obrońcę mającym, oraz Edwardowi Fulde głównemu opiekunowi Wiktora Fulde, w Kaliszu mieszkającemu, Albina Hejnika Patrona za Obrońcę mającemu, zapadł dnia 19 (31) Marca 1871 r. wyrok Trybunału Kaliskiego stanowiący sprzedaż nieruchomości Nr. 153 w Kaliszu położonej, należącej do spadku po Ferdynandzie Hilde brandt. Nieruchomość ta przez biegłych oszacowaną została na rubli sr. 5,069 kop. 35. Gdy w terminie do ostatecznego jej przysądzenia nikt nie zgłosił się, przeto Trybunał wyrokiem z dnia 19 (31) Października r. b. szacunek jej o ¼ część zmniejszył, i termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 7 (19) Grudnia 1871 r. godzinę 3 z południa oznaczony został.

Licytacja odbywać się będzie przed delegowanym Sędzią Trybunału Rojkiem. Licytacja zacznie się od sumy rs. 3,803.

Kalisz d. 18 (30) Listopada 1871 r.
Roman Ostapowicz.

N. D. 7772. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Podaje do wiadomości, iż na żądanie Jana Nepomucena Wrocławskiego, z własnych się funduszów utrzymującego, w Opatówku mieszkającego Romana Ostapowicza Patrona za obrońcę ustanowionego mającego w Kaliszu z urzędu zamieszkałego, aktem Komornika przy Trybunale Kaliszkim Franciszka Roweckiego d. 19 (31) Lipca 1869 r. spisanym zajętą została na przymusowe wywłaszczenie nieruchomość w osadzie Opatówek Nr. 10 oznaczona, do Ernestyny z Majow Baranieckiej Józefa Baranieckiej szynk piwa utrzymującego żony na teraz w Kaliszu wraz z mężem mieszkającej należąca. Kopie tego zajęcia doręczone zostały dnia 8 (20) Maja 1870 r. Antoniemu Rychłowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Kaliszu i tegoż dnia Janowi Rosłaniec burmistrzowi miasta Opatowka. Zajęcie te zostało zarejestrowane w aktach hypotecznych tejże nieruchomości dnia 5 (17) Listopada 1871 r. następnie przepisene zostało do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału utrzymywanej d. 16 (28) Listopada r. b.

Zajęta nieruchomość Nr. 10 położona jest w osadzie Opatowek przy ulicy Staro Kaliskiej narożna, od strony południa a na północ przy ulicy Tłokinskiej gminie i parafji Opatowek powiecie Kaliszkim.

Składa się z domu mieszkalnego, studni, stajenki, obórki, wozowni, podwórza ogrodu warzywnego i owocowego stodoły gruntu i łąki.

Pierwsze ogłoszenie warunków nastąpi dnia 30 Grudnia (11 Stycznia) 1871/2 r. o godzinie 10 z rana na audjencji Trybunału Kaliskiego.

Kalisz d. 18 (30) Listopada 1871 r.
Asessor Kollegialny, J. Migórski.

N. D. 7793. Prawnie zajęte ruchomości w drodze egzekucji sądowej jako to: meble machoniowe, jesionowe, sosnowe, lustra, tualetki, korale, wachlarze, garderoba damska i męzka, kubeczek srebrny, lichtarze, świeczniki, moździerze, samowary mosiężne, rądle miedziane, buty, tace blaszane, dywaniki i t. p. przedmiota, w dniu 3 (15) Grudnia r. b. o godzinie 11 z rana w targu Stare Miasto; w dniu 6 (18) Grudnia 1871 r. o godzinie 1 ej w południe na Muranowie; w dniu 10 (22) Grudnia 1871 r. o godzinie 11-ej rano na Nowem-Mieście, przez publiczną licytację w Warszawie sprzedane będą.

Józef Rosiński, Komornik Nr. 489d.

N. D. 7775. Wiadomo czynię iż prawnie zajęte ruchomości jako to: meble machoniowe, jesionowe, orzechowe, olszowe, brzozowe sosnowe, lustra, żegary, lampy, samowary, naczynia kuchenne, garderoba męzka i damska, bielizna i t. p. w dniach 3 (15) Grudnia r. b. o godzinie 9 z rana na gruncie domu Nr. 2354 c. i o godzinie 10 rano na placu targowym w Rynku Starego miasta, w dniu 8 (20) grudnia r. b. o godzinie 10 rano na Muranowie i 9 (21) t. m. i r. o godzinie 10 rano, przy trzech Krzyżach w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane będą.

K. Zamecznik, Komornik.

N. D. 7774. Prawnie zajęte przedmiota, jako to: meble jesionowe, machoniowe, garderoba męzka, damska, naczynia kuchenne i t. p. w Warszawie przy ulicy Marjańskiej w domu pod Nr. 1087 lit. E. i F., to jest w miejscu zajęcia powyższych przedmiotów, w dniu 3 (15) Grudnia 1871 r. o godzinie 12 w południe, przez licytację sprzedane zostaną.

Warszawa d. 1 (13) Grudnia 1871 r.
Karol Dołowski, Komornik.

N. D. 7794. Wiadomo: czynię iż prawnie zajęte ruchomości jesionowe, palisandrowe, machoniowe; orzechowe i brzozowe jako to: stoły, kredens, krzesła, kanapa, fotele, biórko, fortepian i t. p. różne przedmiota, oraz konie, i krescencja, to jest: żyto pszenica, owies i jęczmień, z mocy decyzji Trybunału Cywilnego w Warszawie d. 23 Października (4 Listopada) r. b. Nr. 12,255 wydanej, we wsi Potycz, Powiecie Górno-Kalwaryjskim, gubernji Warszawskiej, w dniu 7 (19) Grudnia r. b. o godzinie 11 z rana przez publiczną licytację, sprzedane zostaną.

J. Kurman, Komornik.

Дозволено Цензурою. — w Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Redaktor, P. Weinberg. — (Dodatek)